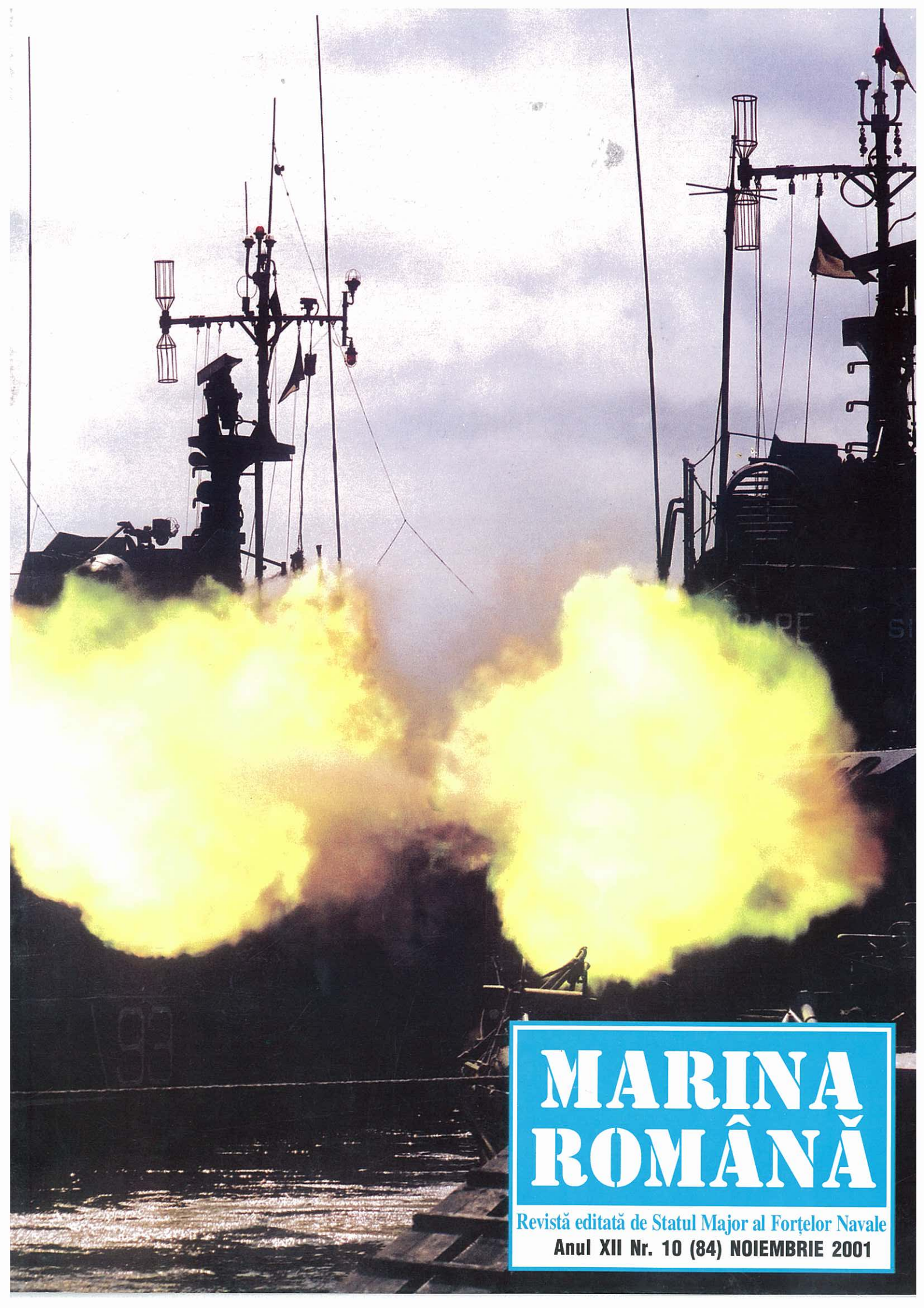

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale
Anul XII Nr. 10 (84) NOIEMBRIE 2001

MARINA ROMÂNĂ

Revistă editată de Statul Major al Forțelor Navale
Anul XII Nr. 10 (84) NOIEMBRIE 2001

Redactor-șef:

Căpitan-comandor ANANIE GAGNIUC

Secretar de redacție:

Maior COSTEL SUSANU

Redactori:

BOGDAN DINU

Locotenent ing. MUGUR CRÎNGAȘU

Corector: FLOARE BRÂNZĂ

Fotoreporter: VALENTINA CIUCU

ADRESA REDACȚIEI

Cercul Militar Constanța

Str. Traian nr. 29

041 - 618127 (redactor-șef)

041 - 615700/0238 (redacția)

041 - 550677 (fax)

e-mail: marina_romana@yahoo.com

NORME DE COLABORARE

Cititorii pot trimite pe adresa redacției texte și fotografii care se încadrează în tematica revistei.

Manuscrisele nu se înapoiază.

Răspunderea juridică pentru conținutul articolelor publicate aparține în exclusivitate autorilor, conform art. 206 CP.

COPYRIGHT

Este autorizată orice reproducere cu condiția specificării sursei.

DIFUZARE

Revista apare lunar cu excepția numărului comun ianuarie-februarie.

Se difuzează în județele Constanța și Tulcea prin rețeaua și în unități militare. **Cuget Liber**

Ediția s-a încheiat la 1 noiembrie 2001.

ISSN 1222-9423

B-95001

Tipar și tehnoredactare computerizată

Constanța

Str. I. C. Brătianu nr. 5

Telefon: 041 - 582130; 582125

Fax: 041 - 619524

Tehnoredactor: Mariana Băcioiu

COPERTA I: „Luptă navală” la Sfântu Gheorghe

COPERTA IV: Exercițiu comun al infanteriștilor marini români și italieni la Babadag

Preț: 15.100 lei

2 INCURSIUNE LA BABADAG

Asaltul infanteriștilor marini - 100% latin

5 ECOURI LA BLACKSEAFOR

Reprezentare diplomatică și militară de succes a României de către corveta Cam. HORIA MACELLARIU

10 MONITOR PE DUNĂRE

„Luptă navală” la Sfântu Gheorghe

13 Submariniști români la COOPERATIVE POSEIDON 2001

14 OPEN SPIRIT 2001

Dragori români pe mări străine

16 ȘTIRI DIN FLOTĂ

- Marina Română în timp ● Avansări în grad
- Dragoarele de bază la final de carieră

22 NOI, FEMEILE DIN FORȚELE NAVALE

24 Nava - școală MIRCEA la 35 de ani de la prima modernizare

26 RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

- Icoana de pe navă ● Mic Sinaxar

28 CARTUL LIBER – INFO/BLITZ

UN TANC PENTRU... UN LICEU MILITAR

Maior **Costel SUSANU**

La 10 noiembrie 1950, prin ordinul Marelui Stat Major nr. 23/8.11.1950, s-a înființat la Galați „Școala Medie Militară de Marină”, subordonată Comandamentului Marinei Militare. Fiind considerată dată de naștere a Liceului Militar „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța, ziua de 10 noiembrie încă mai declanșează nostalgii pentru cei care au fost „dascălii și ucenicii” acestei instituții. Ofițeri, profesori și absolvenți încă se mai întâlnesc, în fiecare an, și încearcă să se convingă reciproc că au făcut tot ce era posibil, la momentul respectiv, pentru a se renunța la decizia de desființare a liceului. Din păcate, după cum este bine cunoscut, nu au avut succes și liceele militare din Constanța și Craiova au fost sacrificate pe altarul „restructurării, modernizării, eficientizării...”

Reorganizarea învățământului militar nu s-a încheiat încă. Cea mai importantă schimbare a fost anunțată de către șeful Statului Major General cu ocazia deschiderii anului de învățământ universitar 2001-2002 la Academia de Înalte Studii Militare: până în 2003 se va înființa Universitatea Națională de Apărare, ca cel mai înalt for al învățământului militar românesc. Instituția va fi structurată prin înglobarea Academiei de Înalte Studii Militare și a Academiei Tehnice Militare, fiind axată în special pe studii postacademice, deschise atât militarilor cât și civililor care activează în domenii tangente cu securitatea națională a României.

Așadar, preocupările pentru îmbunătățirea învățământului militar sunt în continuare active. Odată cu modernizarea structurilor trebuie în mod imperativ să se acționeze pentru corelarea programelor de învățământ cu realitatea concretă din unitățile militare. Revista noastră a semnalat

în repetate rânduri discrepanțe în acest sens. Alături de „fonduri insuficiente”, expresia „*una învățăm în școală și altceva găsim la unități*” a devenit, la un moment dat, atât de frecventă încât risca să pună bazele unui nou „limbaj de lemn”.

Revenind la liceele militare, șeful Statului Major General a făcut, cu aceeași ocazie menționată, o adevărată pledoarie pentru aceste instituții. Chiar dacă, în condițiile actuale, ca urmare a reducerii semnificative a efectivelor, numai aproximativ 20% dintre absolvenți vor avea posibilitatea să urmeze o carieră militară, liceele militare sunt în continuare un câștig pentru societate. Acest lucru a fost demonstrat, de-a lungul anilor, de statistici, de performanțe, de viață...

Cu argumentul „eficienței” au existat și acum voci care au pledat pentru desființarea celor trei școli de acest tip care mai există - Breaza, Câmpulung-Moldovenesc, Alba-Iulia - (toate subordonate Statului Major al Forțelor Terestre). „*Ce economie facem, domnule?! Toate liceele militare ne costă, într-un an, cât un pluton de tancuri!*”, a afirmat generalul dr. Mihail Popescu. Nu știu cât de metaforică a fost această expresie, cert este că ar fi fost foarte utilă o astfel de abordare din partea șefului Statului Major General și la momentul desființării liceelor militare din Constanța și Craiova.

Momentul a fost, din păcate, pierdut și, cu toate că mai există optimiști incurabili care încă mai speră într-un „miracol”, credem că posibilitatea reînființării este exclusă, cel puțin în secolul acesta...

Totuși, Liceul Militar „Alexandru Ioan Cuza” va continua să trăiască în memoria celor peste 6.000 de absolvenți, mulți dintre ei marinari - militari sau civili - care își caligrafiază cu nostalgie denumirea instituției în biografii. ■

EXERCİȚIU ROMÂNNO-ITALIAN LA BATALIONUL DE INFANTERIE MARINĂ

INCURSIUNE LA BABADAG

ASALTUL

INFANTERIȘTILOR MARINI – 100% LATIN

Locotenent ing. **Mugur CRÎNGAȘU**

Situat într-o zonă pitorească a județului Tulcea, orașul Babadag este și reședința **Batalionului 307 Infanterie Marină**. Relieful zonei, cu dealuri și mlaștini, cu vegetație densă și canale oferă infanteriștilor marini cele mai potrivite condiții de antrenament specific, în concordanță cu misiunile pe care aceștia trebuie să le îndeplinească la nevoie. După cum se cunoaște, aici se află și cel mai mare poligon amfibiu de instrucție. Într-un cuvânt, locul perfect pentru această categorie de militari.

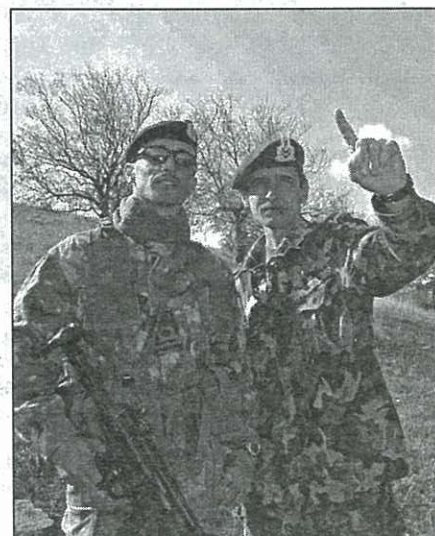
De toate facilitățile care se găsesc în această zonă s-au bucurat, în perioada 15 – 20 octombrie a. c., militarii italieni ai unui pluton de infanterie marină, care au executat o serie de misiuni și exerciții specifice în comun cu militarii români. Exercițiul bilateral româno – italian se înscrie în planul de cooperare militară internațională al Ministerului Apărării Naționale în vederea integrării în structurile euro-atlantice. Vizita plutonului italian a fost nu numai un bun prilej de antrenament ci și un schimb de experiență în urma căruia au rezultat câteva concluzii importante referitoare la valoarea militarilor români în raport cu pregătirea și modul de acțiune al militarilor altor state membre NATO.

Plutonul de asalt italian, comandat de căpitanul **Fernando Cianci** (care a avut în componere doi maiștri militari, șase subofițeri - sergenți - și șase militari profesioniști), face parte din **Batalionul „San Marco”** și are ca bază orașul **Brindisi**. După ce au sosit, luni 15 octombrie a. c., la aeroportul Mihail Kogălniceanu cu un avion militar, italienii au fost primiți de comandantul Batalionului 307 Infanterie Marină, colonel **Vasile Romanescu**.

Din dorința ca această vizită în România să rămână pentru militarii italieni o amintire plăcută, statul major al unității a asigurat cele mai bune condiții de cazare și hrănire. De asemenea, programul propus a fost flexibil și bine structurat, astfel încât exercițiile, care au necesitat un efort fizic susținut, să alterneze cu activități de recreere și odihnă, vizite în împrejurimile Babadagului și în orașul Tulcea.

Prima zi de antrenament a fost rezervată tragerilor cu armamentul individual din dotarea celor două tabere. Militarii noștri au apreciat calitățile tehnico – tactice ale armamentului de tip „Beretta” și cu această ocazie s-au tras câteva concluzii, exprimate succint de către maiorul **Dan Frumosu**, ofițer din statul major al unității: „Armamentul din dotarea plutonului italian este performant și cuprinde puști de asalt,

mitraliere și pistoale de calibru 9 mm., respectiv 5,56 mm., fiind dotate cu aparate de ochire de calitate. Dezavantajul constă în faptul că acest tip de armament este eficient doar pe distanțe scurte, spre deosebire de armamentul nostru care este foarte bun și în lupta la distanțe mari. În urma executării acestor trageri și a testării calităților tehnico-tactice ale armamentului de tip „Beretta” consider că italienii nu sunt cu mult superiori la acest capitol. De altfel, în poligon le-am demonstrat italienilor că sunt mai slabi pregătiți la instrucția tragerii cu

Căpitanul **Fernando Cianci** și sublocotenentul **Carpov** urmărind desfășurarea acțiunii

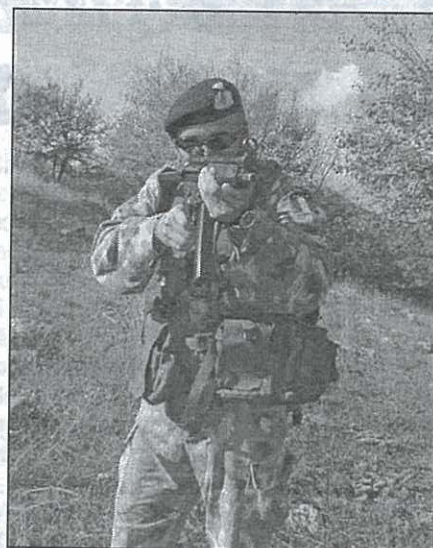
armamentul de infanterie, în special în executarea tragerilor la distanțe mari."

De foarte multe ori, în poligoanele noastre, militarii sunt nemulțumiți de faptul că trebuie să strângă tuburile cartuș după executarea tragerilor cu armamentul de infanterie, însă acest lucru nu se întâmplă numai la noi. Dovada a fost făcută de italieni care, la sfârșitul tragerii, cu gesturi firești, s-au apucat să-și strângă tuburile cartuș rezultate în urma tragerii. Precizarea vine să contrazică expresia, deja celebră, că „numai la noi se întâmplă așa ceva”.

Și pentru că pregătirea profesională a infanteristului marin nu este definită doar de modul în care execută tragerile cu armamentul din dotare, în zilele următoare au fost programate o serie de exerciții complexe, menite să exploateze în mod eficient experiența celor două forțe angrenate în aplicație. Astfel, cooperarea româno-italiană s-a materializat și în executarea următoarelor tipuri de acțiuni specifice armelor: patrulare mixtă, demonstrații în poligonul amfibiu, modul de executare a unei tabere, exercițiu de supraviețuire (cu o durată de 12-14 ore), exercițiul tactic „Plutonul de infanterie marină în incursiune”. Pentru reușita schimbului de experiență, toate aceste exerciții s-au executat cu echipe mixte, în care militarii români au acționat alături de cei italieni.

Ziua de miercuri, 17 octombrie, a început cu o conferință de planificare și pregătire a celui mai amplu exercițiu tactic cu tema „Plutonul de infanterie marină în incursiune”. Din discuțiile purtate cu ofițeri din statul major al unității am înțeles că italienii s-au dovedit a fi deficitari la capitolul gândire tactică. Amploarea misiunii a fost dată de suprafața mare pe care s-a desfășurat (aproximativ 3 kilometri), durată (5 ore) și varietatea acțiunilor executate. Prezentarea în detaliu a exercițiului a fost făcută de căpitanul **Daniel Ignat**, ofițer în statul major al unității: „Scopurile pe care ni le-am propus sunt: perfecționarea acțiunii în comun, a lucrului în echipă, dezvoltarea deprinderilor de bază de a acționa în zona lagunară, în condiții grele, cu procedee specifice de trecere a cursurilor de apă, mlaștini cu vegetație densă. Zona de desfășurare se află în vecinătatea poligonului Sălcioara, la sud-est de lacul Babadag și la nord

de dealurile Babadagului. Militarii participanți, 15 români și 15 italieni, au fost organizați în patru echipe mixte și anume: echipa de înlăturare a barajelor, echipa de siguranță, echipa de atac și captură și o echipă care a marcat inamicul. Începutul exercițiului l-a constituit deplasarea primelor două echipe ambarcate în bărci pneumatice, de tip BP-10, către poziția inamicului. Pentru realizarea surprinderii și pentru a nu se demasca s-a trecut de la acționarea bărcilor cu motor la deplasarea cu ajutorul ramelor. Debarcarea a avut loc la linia dinaintea apărării inamicului (aproximativ 400 metri), moment în care s-a trecut la cercetarea genistică și asigurarea culoarului prin barajul de mine inamic. Prin acest culoar, echipa de siguranță pătrunde în dispozitivul inamic și ocupă poziția de apărare. Sub acoperirea echipei de siguranță, echipa de atac și captură începe operațiunea de capturare a inamicului, poziții marcate de noi prin grenade fumigene.

Infanterist marin din Batalionul „San Marco” în apărare

Reușita unui astfel de exercițiu presupune sincronizarea perfectă a echipelor, o bună gândire tactică și, bineînțeles, multă disciplină. Colaborarea noastră cu plutonul italian

Echipa de siguranță, la momentul cercetării genistice

Armamentul de tip Beretta la lucru...

„a fost benefică pentru că atât accesibilitatea limbajului, cât și originea comună latină au făcut ca acest exercițiu să se desfășoare în condiții optime.”

Un alt motiv de satisfacție al militarilor români l-a constituit nivelul ridicat de cunoaștere al limbii engleze, spre deosebire de oaspeții dintre care numai comandantul plutonului, căpitanul **Fernando Cianci**, avea cunoștințe de limbă engleză. Mai mult, surprinderea a venit din partea sublocotenentului **Sorin Șoană**, ofițerul de legătură, care cunoaște destul de bine și limba italiană.

La finalul exercițiului, declarațiile militarilor italieni au relevat sentimentul de mulțumire față de colaborarea cu militarii români și starea de familiaritate cu aceste locuri, foarte asemănătoare cu locurile de antrenament din Italia. De asemenea, au evidențiat o reală compatibilitate între cele două plutoane,

Echipa de captură și atac deplasându-se către poziția inamică

militarii completându-se permanent în derularea acțiunilor de luptă.

După ce și-a tras puțin sufletul, militarul cu termen redus, fruntaș **Adrian Chiriac** ne-a mărturisit: „Colaborarea pe terenul de instrucție, la exerciții, în aplicații a fost aproape perfectă. Diferențele au apărut în ceea ce privește modul de gândire, profesionist, italienii având caractere ofensive. Din punct de vedere al dotării nu mă simt inferior cu nimic, deoarece am tras cu armamentul de tip Beretta la fel de bine ca și cu al meu.”

Întorși de pe câmpul de instrucție, am solicitat opinia comandantului Batalionului 307 Infanterie Marină, colonel **Vasile Romanescu**: „Unitatea pe care o conduc are o vastă experiență în ceea ce privește colaborarea internațională, acestea fiind cele mai bune prilejuri de a ne verifica și demonstra pregătirea profesională. Suntem preocupați

permanent de a ne perfecționa metodele de instruire. Însă problemele cu care ne confruntăm acum sunt legate, în mare măsură, de efectele restructurării și redimensionării unității. În urma acestui proces de reformă am pierdut oameni de un înalt nivel profesional și moral, fapt ce a dus la o ruptură între generații. Încercăm să transmitem din experiența noastră, într-un mod cât mai rapid, celor tineri și să le insuflăm acel sentiment de loialitate față de blazonul unității. Ultimele promoții de absolvenți ai Academiei Forțelor Terestre sunt atrași de metodele moderne de lucru, urmărind ocuparea funcțiilor de birou care necesită, în special, utilizarea mijloacelor din domeniul informaticii. Aceste pretenții sunt nejustificate, deoarece orice sublocotenent sau locotenent trebuie să treacă prin toate etapele de pregătire profesională, în cazul nostru să îndeplinească funcțiile de comandant de pluton și de companie și să-și completeze cunoștințele acumulate în școală cu cele practice, pe câmpul de instrucție. Un alt impediment îl constituie posibilitățile reduse pe care le oferă orașul Babadag, absolvenții nefiind atrași să obțină repartii aici. Motivele sunt binecunoscute, adică lipsa unei locuințe de serviciu sau cazarea într-un cămin militar. Consider că toate aceste neajunsuri trebuie acceptate pentru îndeplinirea obiectivelor propuse de Ministerul Apărării Naționale în vederea integrării României în structurile euro-atlantice. Din acest motiv am strâns rândurile pentru a depăși aceste momente dificile și ne continuăm munca în ideea de a deveni cei mai buni în ceea ce facem.”

Plutonul italian la sfârșitul misiunii

CORVETA *CAM. HORIA MACELLARIU* - VECTOR DE REPREZENTARE DIPLOMATICĂ ȘI MILITARĂ

Locotenent ing.
Mugur CRÎNGAȘU

In cursul dimineții de 18 octombrie a. c. corveta „*CAM. Horia Macellariu*”, comandată de căpitan-comandorul **Constantin Motoc**, a revenit în dana Divizionului 50 Nave de Patrulare Mangalia, întorcându-se dintr-o misiune importantă atât pentru Forțele Navale, cât și pentru România. După ce nava a definitivat manevra de acostare, comandantul marșului, comandor **Dan Leahu**, a prezentat raportul șefului Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. **Traian Atanasiu**, cu privire la activitățile executate în cadrul primei activări a BLACKSEAFOR.

Intens mediatizat în țara noastră, acest eveniment a ajuns la finalul primei și celei mai importante etape. După mai mult de doi ani de eforturi diplomatice, pregătiri și planificări, BLACKSEAFOR a devenit realitate. Despre ceea ce reprezintă, ce își propune și care

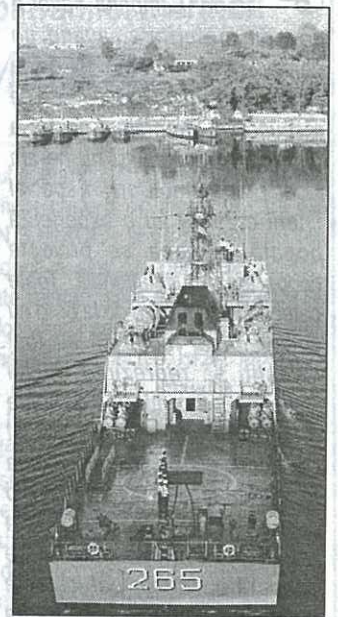
sunt obiectivele acestei inițiative s-a scris în nenumărate rânduri. De aceea, nu vom mai reveni asupra acestor aspecte, rolul articolului de față fiind acela de a reda cititorilor impresiile și efectele practice pe care le-a produs activarea grupării în rândul participanților, modul în care țările implicate și opinia publică au primit vizita navelor.

Un pas mare spre menținerea păcii și stabilității în Marea Neagră

În acest sens, primul nostru interlocutor a fost comandantul divizionului, comandor **Nicolae Apostol**: „Aș dori, în primul rând, să aduc mulțumiri tuturor celor implicați în acest proces pentru modul exemplar în care s-au comportat. Motivele de satisfacție sunt multiple deoarece această primă activare a avut mai multe semnificații: diplomatică, mediatică și de cooperare militară

navală. Consider că cele mai importante obiective pe care le-am îndeplinit pentru început au fost: am făcut turul Mării Negre în comun, ne-am instruit și acționat conform documentelor ce reglementează activitatea BLACKSEAFOR și nu am avut nici un incident. În toate porturile am fost întâmpinați cu ospitalitate de către oficialitățile locale și de către mass-media. Doar în Georgia am fost mai slab mediatizați, dovadă că la conferința de presă a fost prezent un singur reprezentant al presei. Tot aici, s-au luat măsuri speciale de pază împotriva posibilor teroriști abhazi. Momentul în care a fost doborât acel avion civil rusesc în Marea Neagră ne-a

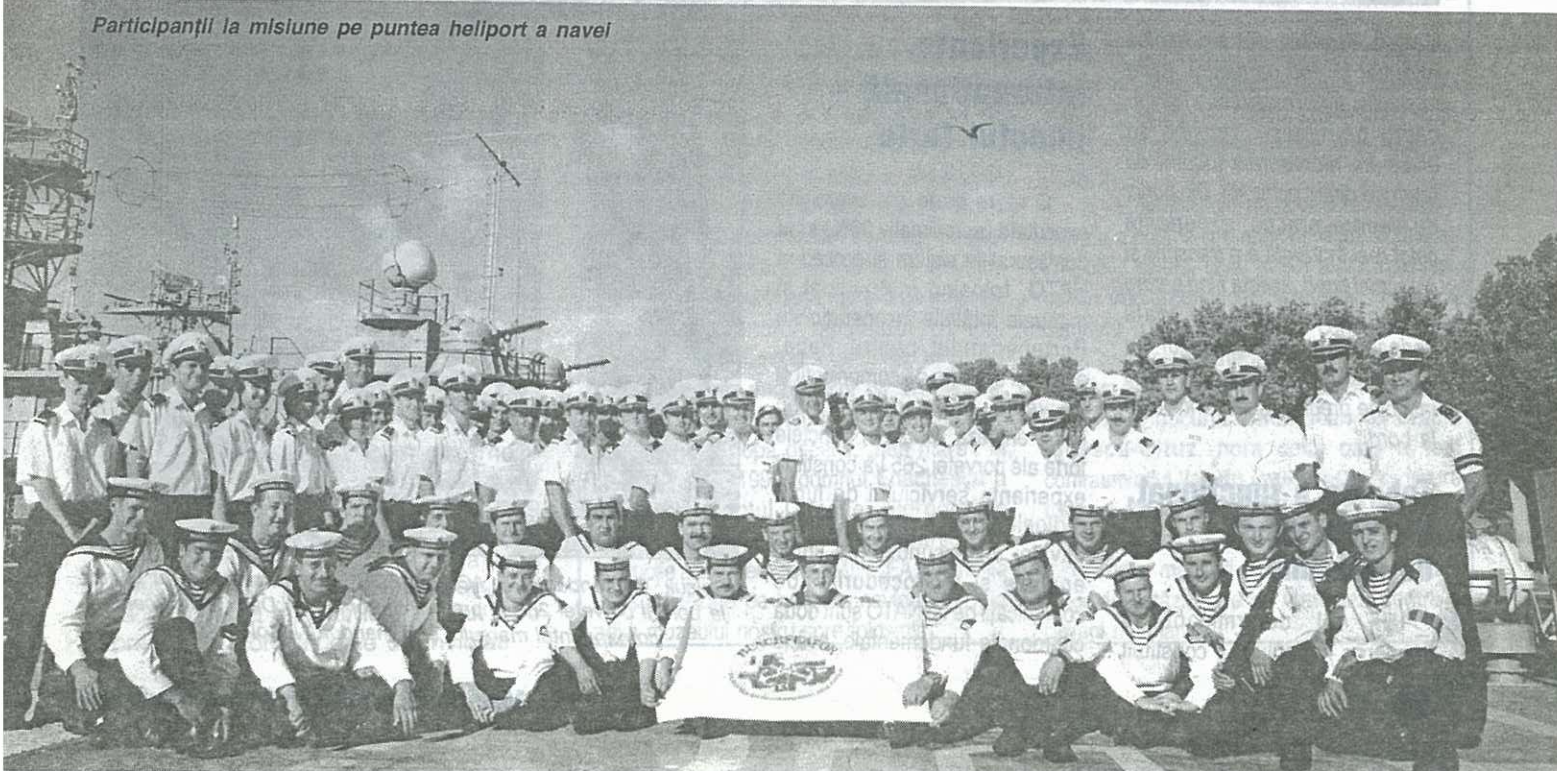

surprins la Varna, dar nu a afectat cu nimic bunul mers al activităților noastre.”

Privit nu doar din punct de vedere militar, BLACKSEAFOR este un grup de cooperare diplomatică al țărilor riverane Mării Negre, având o valoare deosebită în contextul eforturilor de cunoaștere comună, de menținere a păcii și stabilității în zonă.

Importanța executării unor astfel de misiuni de cooperare, la nivelul echipajului, este sintetizată de comandatul navei, căpitan comandorul **Constantin Motoc**: „Pentru echipaj, participarea la activarea BLACKSEAFOR reprezintă un moment

Participanții la misiune pe puntea heliport a navei

ECOURI LA BLACKSEAFOR

Istoric. Echipajul navei a dovedit maturitate, având un comportament demn în orice situație, acționând cu mult simț de răspundere. Programul nostru a fost foarte încărcat și nu ne-am lăsat pradă emoțiilor, în special tinerii care nu au o experiență bogată în ceea ce privește cooperarea multinațională. Toate categoriile de militari de la bord au conștientizat faptul că au fost investiți să reprezinte oficial România într-o misiune de mare anvergură. M-a impresionat coeziunea echipajului, încrederea în tehnica și aparatura pe care o deservesc. La nivelul grupării, s-a reușit crearea unui spirit de cooperare, forțele participante acționând unitar în executarea acestui prim pas spre construcția unui puternic nucleu naval în Marea Neagră.

Afirmațiile comandantului navei au fost întărite de ofițerul secund, locotenent-comandorul

Marian Gavrilă: „Ne-am înțeles excelent cu toți partenerii, toate misiunile fiind executate într-un cadru prietenesc, reușind să eliminăm momentele inițiale de tatonare dintre echipaje. Din punct de vedere practic, experiența celor mai în vârstă s-a transmis și celor mai tineri, acesta fiind pentru noi un real câștig. Pe toată perioada marșului, echipajul s-a completat reciproc, ne-am întors mai bine pregătiți și fără incidente la bord.”

Tehnica a funcționat, dar este loc și de mai bine

Un rol determinant în derularea marșului l-a constituit

buna funcționare a tehnicii și aparaturii de la bord. Executarea reparațiilor și asigurarea materialelor necesare parcurgerii unei distanțe considerabile pe o perioadă mai mare de timp s-a făcut cu simț de răspundere, prin grija echipajului. Acest aspect a fost evidențiat de comandantul marșului și de comandantul navei care s-au declarat mulțumiți de tehnica bordului, care a funcționat la parametrii optimi pe toată durata misiunii. Calitățile tehnico-tactice ale navei au fost serios încercate pe drumul de întoarcere, când, în ultimele două zile, marea a atins gradul 4-5.

În compartimentul mașini l-am întâlnit pe maistrul militar clasa I **Ion Antonache**, ajutorul șefului mecanic, care ne-a mărturisit: „Misiunea care tocmai s-a încheiat mi-a dat mai multă încredere în tehnica serviciului de luptă electromecanică, deși au existat unele probleme minore pe care le-am remediat în timp util: calitatea motorinei, care creează unele probleme în funcționarea motoarelor auxiliare și lipsa unei elice pas care produce dificultăți în menținerea vitezei de marș. Ne-am gospodărit foarte bine resursele și nu am întâlnit impedimente din acest punct de vedere. Am fost impresionat de ospitalitatea tuturor țărilor pe care le-am vizitat, în special Turcia și Ucraina.”

Experiența internațională – punctul forte

O mare parte din exercițiile executate (aproximativ 30%) s-au desfășurat în sistem și proceduri NATO, folosind instrucțiuni și manuale întâlnite în operațiunile Parteneriatului pentru Pace, aceleași sisteme de comunicații și frecvențe, preponderent fiind limba engleză. Unul din punctele forte ale corvetei 265 l-a constituit experiența serviciului de luptă radioelectronică și comunicații navale, unde cunoșterea limbii engleze și a procedurilor de comunicații de tip NATO sunt două coordonate fundamentale, având

în vedere perspectiva integrării în structurile euro-atlantice. Din cadrul acestui serviciu de luptă am stat de vorbă cu fruntașul **Florin Olaru**, militar angajat pe bază de contract în funcția de observator-semnalizator: „A fost o experiență deosebită, o ocazie pentru mine să-mi măsoar cunoștințele și pregătirea profesională cu militarii altor țări. M-am înțeles bine cu partenerii de exerciții, în special prin semnale luminoase. De această dată am reușit să-mi fac o părere corectă și obiectivă despre valoarea noastră, care, sincer, este mult mai bună în raport cu mulți dintre participanți. Sunt bucuros că am avut posibilitatea să particip la această misiune istorică.”

La scurt timp după ce tehnica a fost pusă în stare de repaus și s-a făcut ordine în compartimente, echipajul a fost adunat la pupa navei pentru a fi felicitat de către șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. **Traian Atanasiu**, care s-a declarat mulțumit de rezultatele

obținute în urma acestui amplu exercițiu de cooperare cu țările riverane Mării Negre: „Sosirea corvetei „**CAm. Horia Macellariu**” reprezintă un moment deosebit, o pagină importantă de istorie. Sunt bucuros că Forțele Navale din bazinul Mării Negre au pus bazele acestei cooperări și tot ele au fost cele care au ajuns la o finalitate pe care o trăim astăzi. Este meritoriu pentru țara noastră că a sprijinit permanent toate etapele, punerea la punct a documentelor necesare acestei cooperări, fiind gazdă pentru sesiunile de întâlniri în vederea perfectării cadrului legal. Aprecierile făcute de către comandantul acestui exercițiu la adresa marinarilor noștri sunt deosebit de pozitive.”

Divizionul 50 Nave de Patrulare își continuă pregătirea în vederea primirii unei noi misiuni în cadrul BLACKSEAFOR, cu speranța că, atunci când va veni rândul țării noastre la conducerea grupării, vom beneficia de o navă mai performantă.

Golcuk. Comandantul BLACKSEAFOR, contraamiral Nusret Guner, la bordul corvetei 265 împreună cu comandor Dan Leahu (centru), comandantul marșului și comandorul Nicolae Apostol

BILANȚ DUPĂ PRIMA ACTIVARE

Mediatizarea BLACKSEAFOR – un obiectiv realizat

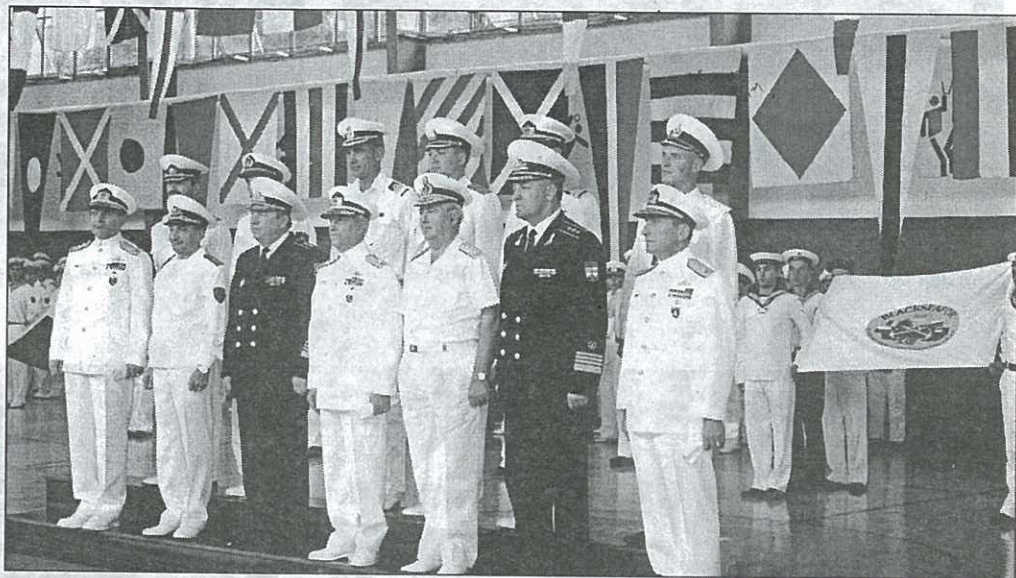
Locotenent-comandor
Ady LUPAȘCU

Șase porturi, peste 1.800 de mile parcurse, 54 de exerciții, 2.500 de vizitatori, 12 articole apărute în cotidiene din șase țări, relații despre vizita forței și obiectivele ei la 17 posturi de televiziune și 15 de radio. Aceasta ar fi o parte din statistica primei activări a Grupului de Cooperare Navală în Marea Neagră – BLACKSEAFOR, care reprezintă o premieră în istoria milenară a Mării Negre. Este pentru prima dată când toate țările riverane creează o alianță navală.

Forțele Navale române au fost reprezentate cu cinste de către echipajul navei CAm.HORIA MACELLARIU, comandată de căpitan-comandorul **Constantin Motoc**. Limitele tehnice ale echipamentelor de la bordul navei au fost depășite grație eforturilor susținute depuse de întregul echipaj. Aprecierile partenerilor la activitate privind profesionalismul, seriozitatea și disciplina marinarilor români au fost la superlativ.

Deși aflat la prima activare, statul major al grupării a acționat omogen, reușind să coordoneze cu o deosebită eficiență activitățile planificate. În cadrul primei activări a BLACKSEAFOR am îndeplinit funcția de ofițer cu relațiile publice din cadrul statului major internațional al BLACKSEAFOR.

Pe timpul primei activări a BLACKSEAFOR activitatea de relații publice a fost deosebit de intensă, mai ales că una din misiunile principale ale forței pentru

Moment de la ceremonia activării grupării. În prim plan comandanții marinelor militare din țările riverane Mării Negre; în planul secund comandanții navelor BLACKSEAFOR

Constanța, 2 octombrie 2001. Conferință de presă la bordul fregatei FATH

acest an a fost aceea de a o face cunoscută atât oficialităților locale cât și populației civile. Iată câteva date statistice care ilustrează interesul arătat BLACKSEAFOR: la cele șase conferințe de presă organizate au fost prezenți 71 de jurnaliști; activitatea BLACKSEAFOR a fost prezentată la televiziune de către 8 posturi naționale și 10 posturi locale; 15 posturi de radio au informat ascultătorii despre prezența forței în porturi; cel puțin 12 articole referitoare la

BLACKSEAFOR au fost publicate în cotidiene locale și naționale; comandantul BLACKSEAFOR împreună cu comandanții de nave au efectuat 20 de vizite oficiale la oficialități civile și militare din cele șase țări riverane Mării Negre; la activitățile de reprezentare a BLACKSEAFOR au fost prezenți și 26 de diplomați aparținând țărilor participante la grupare, precum și din S.U.A., Danemarca și Marea Britanie; peste 2.500 de persoane au vizitat navele BLACKSEAFOR.

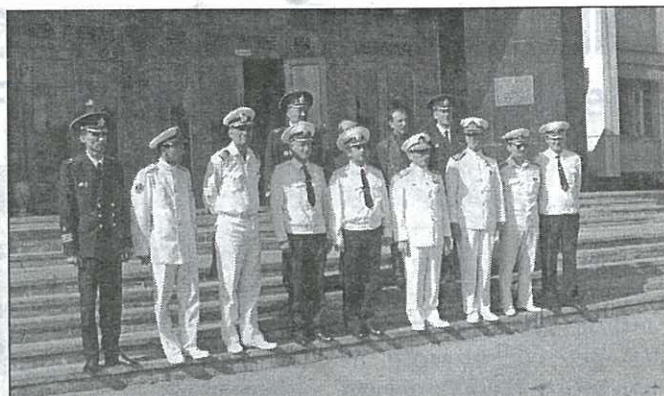
Funcția pe care am îndeplinit-o mi-a prilejuit folosirea și aplicarea în practică a unor cunoștințe teoretice, acumulate la diferite cursuri. Am înțeles mai bine, „live” de această dată, importanța presei pentru organismul militar, atât prin prisma ofițerului cu relațiile publice, cât și din perspectiva ofițerului de operații, a planificatorului activității. Probabil, cheia rezolvării acestei provocări numită mass-media nu este ignorarea acesteia – fie că ne place sau nu, instituțiile

ECOURI LA BLACKSEAFOR

Constanța, 2 octombrie 2001. Vizita contraamiralului Nusret Guner și a comandanților navelor BLACKSEAFOR la Statul Major al Forțelor Navale

Vizita BLACKSEAFOR la Odessa

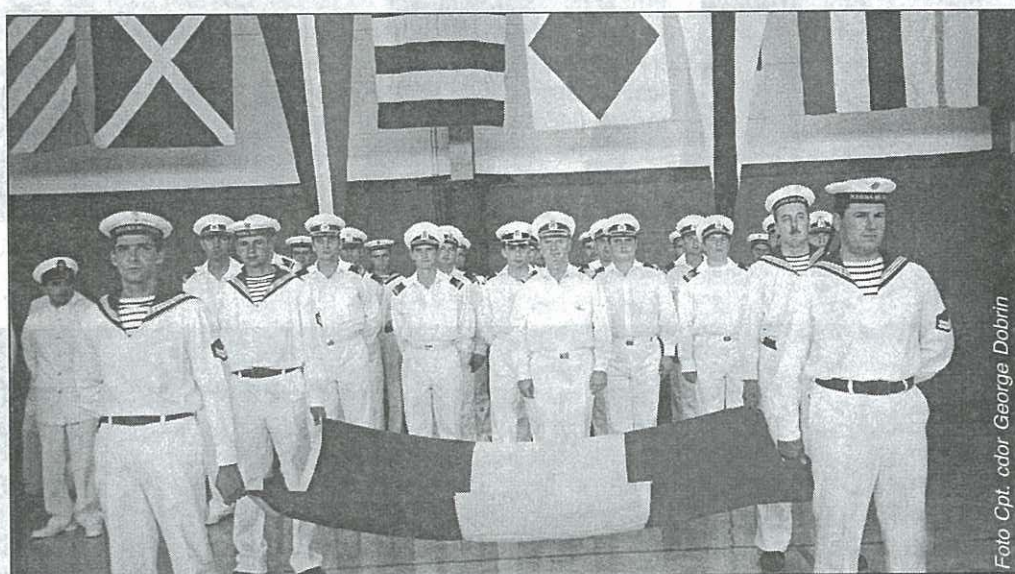

Foto Cpt. cdor George Dobrin

Echipajul corvetei 265 la ceremonia de activare

de informare vor continua să fie un factor important în influențarea opiniei publice - ci acceptarea jurnaliștilor ca parteneri, scopul fiind același: informarea publicului. Un alt instrument din arsenalul relațiilor publice, din păcate nu foarte folosit în ultima vreme, este legătura directă cu populația. Numărul mare de civili care au vizitat navele forței (peste 2.500, în condițiile în care nava comandant a grupării a putut fi vizitată numai de personal militar, din motive de securitate), demonstrează interesul pe care oamenii îl au pentru marină și pentru marinari.

„BLACKSEAFOR TREBUIE SPRIJINIT ÎN CONTINUARE!“

Interviu cu domnul contraamiral Nusret Guner, comandantul BLACKSEAFOR

Cu ocazia vizitei grupării BLACKSEAFOR în portul Constanța (2 octombrie a.c.) comandantul acesteia, contraamiralul turc Nusret Guner, a avut amabilitatea să acorde un interviu în exclusivitate revistei noastre. Precizăm pentru cititorii interesați, care s-ar fi așteptat să afle răspunsuri la anumite întrebări legate de geopolitica zonei Mării Negre și a rolului Turciei și al marinei sale în regiune, că acest lucru nu a fost posibil din motive obiective lesne de înțeles, având în vedere, mai ales, postura în

care se afla domnia sa. (Chiar de la începutul interviului domnul contraamiral ne-a declarat că nu va răspunde la nici o întrebare „cu tentă politică”; „Mă aflu aici în calitate de comandant al BLACKSEAFOR și nu în cea de amiral al Marinei Militare a Turciei” a ținut să mai precizeze domnia sa). Concluzia care se desprinde este aceea că BLACKSEAFOR a reușit într-un timp relativ scurt să devină realitate, să funcționeze, putând fi apreciată drept un succes deplin.

Bogdan DINU

Pentru prima oară Federația Rusă participă la o astfel de inițiativă. Acest fapt are o anumită semnificație?

După cum cunoașteți, la BLACKSEAFOR participă toate cele șase țări riverane ale Mării Negre, deci inclusiv Federația Rusă. În opinia mea este un lucru normal și firesc prezența în cadrul grupării a unei nave aparținând Marinei Militare a Federației Ruse.

La grupare participă nave din marine militare care au un grad diferit de pregătire pentru atingerea interoperabilității cu forțele NATO sau care nici nu și-au propus deocamdată acest obiectiv (cum e cazul Federației Ruse). Fără a face un clasament, care dintre nave credeți că s-a descurcat cel mai bine până în prezent?

Unul dintre scopurile BLACKSEAFOR este acela de a realiza și a întări interoperabilitatea dintre navele marinelor participante. Aceasta înseamnă că trebuie să ne împărtășim reciproc din experiența fiecăruia. Asta e tot.

Un răspuns diplomatic. Bănuiesc că ați mai avut ocazia să lucrați cu marinarii militari români care acum s-au aflat sub comanda dumneavoastră directă. Care este opinia dumneavoastră despre prestația lor de până acum?

În opinia mea, toate navele, comandanții și echipajele sunt foarte bine motivați, vor și sunt pregătiți să obțină cele mai bune rezultate. Corveta CAM. HORIA MACELLARIU (265) este doar una dintre ele, dar toate cele șase nave sunt gata să dea tot ce au mai bun.

Vă aflați la jumătatea perioadei de activare. Care ar fi concluziile dumneavoastră? Ce lucruri au mers bine și care ar putea fi îmbunătățite?

Cred că până acum totul a mers foarte bine și dacă și condițiile meteorologice o vor permite sperăm să ducem la bun sfârșit toate exercițiile planificate. Desigur, la început cel mai important lucru era să putem comunica unii cu ceilalți, să stabilim bune comunicații, ca parte a procesului de realizare a interoperabilității. În acest domeniu am făcut progrese în fiecare zi. Pentru început, mi-am fixat două obiective importante: stabilirea unor linii bune de comunicații și, al doilea, să ne înțelegem bine în această rețea de

comunicații. Firește, performanțele pot fi îmbunătățite pentru că întotdeauna este loc de mai bine.

Ce recomandări ați face pentru viitor?

Nu pot să recomand decât ca activitatea BLACKSEAFOR să continue și în viitor.

Unul din obiectivele activării este și mediatizarea grupării în țările riverane Mării Negre. Ce mesaj doriți să transmiteți prin intermediul revistei noastre?

Unul din scopurile noastre este ca oamenii din țările riverane Mării Negre, din orașele porturi pe care le vizităm, să afle și să cunoască ce reprezintă BLACKSEAFOR. Asta și încercăm să facem. Am un singur mesaj de transmis, atât pentru marinarii militari români cât și pentru toți cititorii revistei dumneavoastră: BLACKSEAFOR-ul merge foarte bine, să îl sprijinim și în continuare, sub toate aspectele.

„LUPTĂ NAVALĂ” PE DUNĂRE

Tragerile de luptă reale în poligonul temporar Sf.Gheorghe

Valentina CIUCU

La începutul lunii octombrie, mai precis între 2 și 9 octombrie, s-a aflat în raionul de tragere de la Sf.Gheorghe peste 50% din totalul navelor Flotilei Fluviale. Misiunea: executarea tragerilor navale de artilerie, directe și indirecte, cu armamentul de la bordul navelor purtătoare de artilerie și al navelor de patrulare. Misiunile de foc au fost precedate de data aceasta de un exercițiu tactic complex, realizat de două grupări neomogene de nave, de forțe sensibil egale, care au prefigurat o luptă navală pe Dunăre. Una dintre grupări a fost formată din monitoare, însoțite de nave de patrulare, iar cea de-a doua a fost formată din vedete purtătoare de artilerie din generația a III-a și nave de patrulare. Scopul acestui exercițiu, care a reprezentat o premieră, a fost testarea calităților de comandă și pregătirea de specialitate a personalului, a funcționării tehnicii în parametri cu o pregătire prealabilă a misiunilor de foc.

Divizionul de Nave Purtătoare de Artilerie a participat cu patru nave: monitoarele MIHAIL KOGĂLNICEANU (45) și LASCĂR CATARGIU (47) și vedetele blindate din generația a III-a RAHOVA (176) și SMÂRDAN (178). Comandorul **Alexandru Iordan**, comandantul divizionului, a avut amabilitatea să ne declare: „Tragerile de

luptă anuale sunt, fără îndoială, cel mai realist și complex mod de verificare a pregătirii echipajelor, fiind cele mai solicitante și care dau adevărata valoare a capacității combative a navelor. S-au executat, într-o primă etapă, antrenamente, pregătirea armamentului și munițiilor, pregătirea și paza raionului pentru tragere, a oamenilor și, în general, cam tot ceea ce este necesar până la comanda „FOC”. Iar noi știm exact aceste lucruri, le privim cu toată seriozitatea pentru a nu lăsa loc nici unui incident, fie el cât de mic. Fără îndoială, prezența comandantului forțelor navale de la fluviu, comandor **Ioan Costi**, la astfel de activități demonstrează importanța ce li se acordă, domnia sa având o deosebită experiență și practică în domeniu. Pe tot parcursul desfășurării lor a ținut să aducă elemente specifice unei aplicații cu trupe. Astfel, ne-a cerut să luăm toate măsurile de asigurare și să rezolvăm și anumite momente tactice. Deosebit de interesant a fost faptul că acum, în premieră, am executat tragerile în cadrul unui exercițiu tactic cu dublă partidă. Navele au fost împărțite în două grupuri. Un grup de nave a ieșit în mare încercând să pătrundă și să forțeze, cum spunem noi în termeni tactici, intrarea pe fluviu, iar cel de-al doilea grup de nave a acționat pentru respingerea primului grup. Evident, o situație ipotetică, dar perfect realizabilă și posibilă în cazul

existenței unui inamic real.”

Exercițiul a prilejuit verificarea viabilității dispozitivelor de luptă în marș și staționare, dispozitive adoptate de cele două grupuri, precum și a metodelor și procedurilor de ducere a luptei navale. Luptă navală, care, evident, a fost materializată pe timpul executării tragerilor. Comandorul **Alexandru Iordan**: „Chiar dacă nu a fost un exercițiu complex el ne-a prilejuit tragerea anumitor concluzii. Apreciez că navele din subordinea mea au executat exercițiul în condiții mulțumitoare, echipajele s-au prezentat bine pregătite, fapt dovedit de rezultatele tragerilor. Nu pot trece cu vederea și unele aspecte nedorite: stângăcie în aplicarea rolurilor navei, incidente în funcționarea armamentului, aspectul nemarinăresc al navelor. Trebuie să privim cu responsabilitate aceste aspecte, să vedem care au substrat obiectiv sau subiectiv. Lipsa de experiență a echipajelor aș pune-o, mai degrabă, pe seama faptului că încadrarea navelor a fost făcută doar cu 5-6 luni în urmă, pe de o parte și, pe de altă parte, pe insuficiența resurselor alocate, fapt ce a dus la diminuarea numărului de zile cu ieșire pe fluviu pentru instrucție. Oricâtă instruire s-ar face „la rece”, adică la cheu, ea nu are eficiență și nici nu poate simula adevăratele probleme care apar pe timpul instrucției, reale, pe fluviu.

MONITOR PE DUNĂRE

Condițiile în care se desfășoară instrucția în prezent, cu resurse alocate "la limita de subzistență" au impus efectuarea, cu predilecție, a unor aplicații de comandament pe hartă și activități de stat major. Se simte însă nevoia de aplicații cu trupe și, mai ales, de exerciții tactice cu trupe. Acestea din urmă, având o durată scurtă, pot fi efectuate în apropierea locurilor de staționare permanentă, în afara ieșirilor pentru instrucție în poligonul de tragere. Consider că unele măsuri se impun a fi luate cu necesitate: alocarea de resurse pentru multiplicarea și diversificarea activităților practice, o încadrare corespunzătoare și asigurarea unei stabilități minime pe funcții (măsurile de reformă și restructurare au adus perturbații serioase în acest domeniu, fapt ce, sperăm, este trecător). Nu în ultimul rând, consider că este necesar a se restructura anul de instrucție. Personal am spus-o și am repetat-o cu diverse ocazii, am înaintat rapoarte la eșaloanele superioare. Poate, cine știe, se va ține cont și de experiența noastră, a celor angrenați efectiv în procesul de instruire al echipajelor."

Comandantul Divizionului 118 Vedete Blindate, domnul căpitan-comandor **Nicolae Filip** a avut, la rândul său, amabilitatea să ne declare: "Am ieșit

în această misiune cu toate navele care vor încadra unitatea ce va intra în procesul de operaționalizare, începând cu 1 ianuarie 2002. Unitatea s-a format prin comasarea divizioanelor de vedete blindate fluviale. Deși unitatea a asimilat toate cadrele de la vedete fluviale, încă există un mare deficit de personal la toate nivelurile. Cât despre militarii în termen, aceștia nu ajung, în prezent, nici pentru paza și apărarea unității. Într-o altă ordine de idei, deși misiunile de luptă au fost îndeplinite sută la sută, rezultatele fiind preponderent foarte bune, nu mă declar prea mulțumit. Numărul mic de ore /ieșire

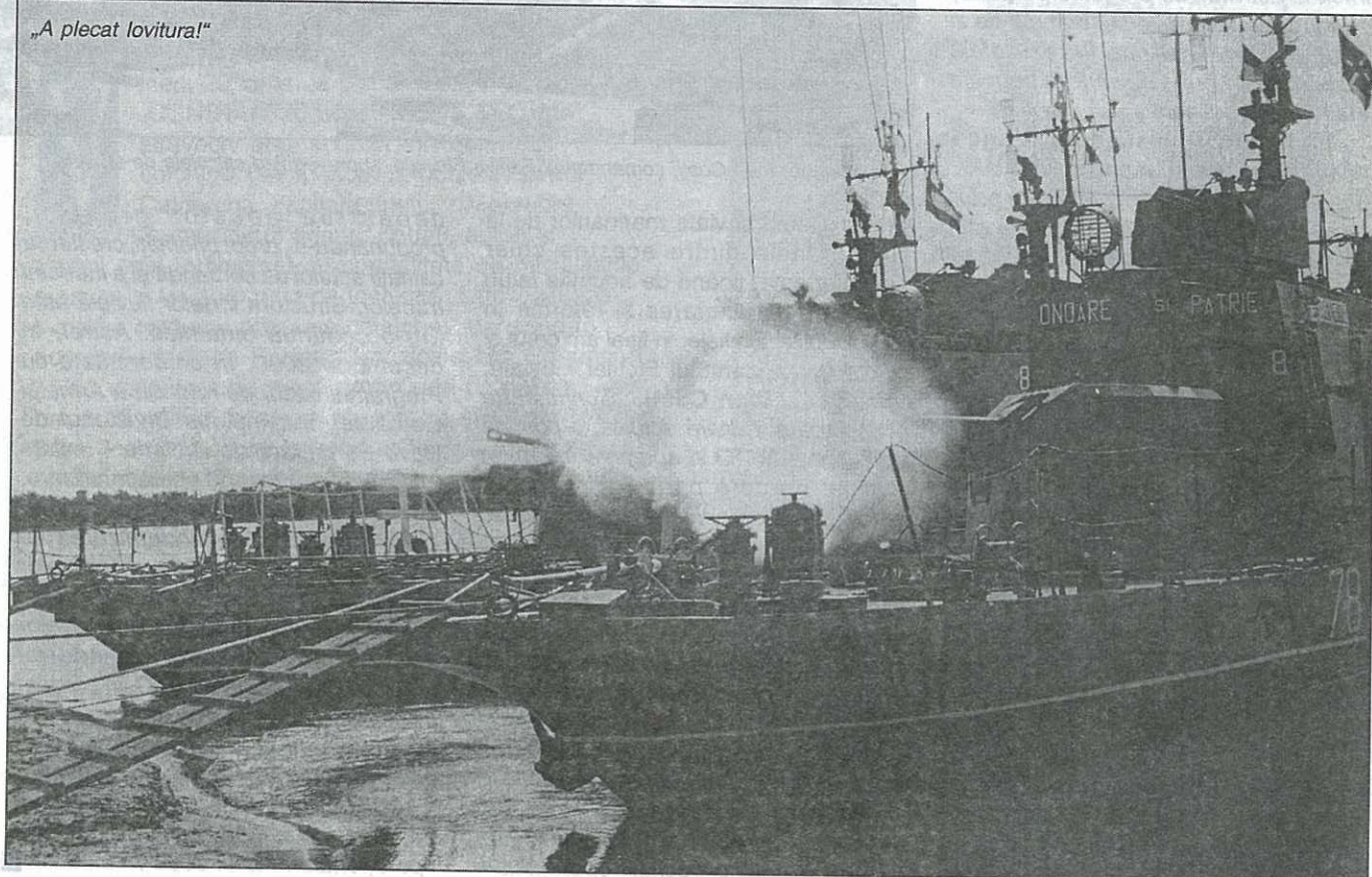
pe fluviu, noua încadrare cu ofițeri, veniți de la alte tipuri de nave, fără experiență, a impietat asupra cunoștințelor marinărești, manevrelor cu nava, comenzilor. Speranțele noastre se leagă de viitoarea operaționalizare când vor fi probabil și fondurile necesare pentru instrucție sau pentru echipamentul cadrelor."

Foarte mulțumit de modul în care au decurs tragerile pare a fi maestrul principal **Constantin Secuiu**, artilerist, care, știind că fiecare tragere este, practic, examenul anual în profesie, nu lasă să-i scape nimic din ceea ce trebuie făcut pentru pregătirea tunurilor și munițiilor, astfel că rezultatele foarte bune i se par firești.

Am solicitat și părerile comandanților celor mai "fioroase" nave din raion: monitoare. Locotenent-comandorul **Marius Rațiu**, comandantul monitorului LASCĂR CATARGIU: „Comanda

„A plecat lovitură!"

MONITOR PE DUNĂRE

monitorului am primit-o relativ recent, în luna februarie. Până atunci mi-am desfășurat activitatea la o altă clasă de nave - vedetele dragoare, cu un specific al misiunilor total diferit de cel al monitoarelor. M-am considerat, însă, onorat de numirea într-o astfel de funcție, monitoarele bucurându-se de un prestigiu deosebit în cadrul Flotei Fluviale nu numai prin puterea de foc, capabilă să țină la respect orice navă fluvială, dar și prin tradițiile de pregătire și de luptă. Să nu uităm moștenirea lăsată de participarea monitoarelor la cele două războaie mondiale din secolul recent încheiat. Încrederea ce mi s-a acordat m-am străduit să o onorez prin încadrarea rapidă în echipaj, printr-o muncă susținută pentru a mă adapta noilor condiții de pregătire, știind faptul că LASCĂR CATARGIU se bucura, la rândul său, de un prestigiu deosebit în cadrul divizionului cât la comanda sa a fost căpitan-comandorul **Emil Ișan**. Nu a fost ușor, dar echipajul, colegii, ofițerii și maiștrii militari au manifestat multă încredere în mine și m-au ajutat foarte mult, răspunzând prompt solicitărilor mele. Faptul că nava a intrat în modulul întâi de interoperabilitate a făcut să-i fie reconsiderate atât fondurile necesare instrucției cât și încadrarea cu personal. Din iulie și până în prezent am efectuat intense activități de pregătire pe fluviu, în condiții meteo diverse, pe timp de zi și de noapte, finalizate în rezultatele bune și foarte bune obținute la tragerile efectuate în poligon".

Locotenent-comandorul **Eugen Matei**, comandantul monitorului MIHAIL KOGĂLNICEANU: „Am preluat de scurt timp comanda monitorului și am fost nevoit să depun mari eforturi și să-mi perfecționez pregătirea de specialitate și tactică pentru a face față noilor cerințe. Cu toate că în echipaj am militari de la

două nave (datorită detașării unor colegi la cursuri), acum, la sfârșitul exercițiilor și tragerilor, pot spune că, deși puțin obosiți, datorită eforturilor depuse, suntem mulțumiți. Rezultatele le pot aprecia ca fiind bune și justifică munca și eforturile depuse. Să nu uităm că noi am avut de recuperat un serios handicap, aceasta fiind prima ieșire a monitorului pe fluviu după doi ani, cât a stat imobilizat, datorită unor reparații la motoare. Necesitatea operaționalizării navei a atras și alocarea fondurilor necesare reparațiilor și sperăm să primim și fonduri suplimentare, necesare pregătirii".

Desigur, în discuții au apărut și alte aspecte mai mult sau mai puțin sensibile

a unităților, ale procesului de instruire: luarea în calcul de noi forme, procedee, metode, concepte de întrebuintare a forțelor datorate noilor structuri create - diminuarea drastică a personalului calificat cu o bogată experiență, concomitent cu substituirea acestuia cu cadre tinere, insuficient pregătite în exercitarea actului de comandă - lipsa cronică de resurse materiale și financiare alocate, cu implicații negative asupra întregului proces de instrucție și a întreținerii tehnicii de luptă, manifestarea unui semiblocaj psihologic, generat de incertitudinile finanțării actului de reformă.

Comandamentul flotei, comenzile unităților au depus mari eforturi pentru

Comandor Ioan Costi, comandantul Flotei Fluviale, supraveghind calculele de artilerie

din activitatea și viața marinarilor de la fluviu. Unele dintre acestea chiar disconfortante, ținând de anumite laturi ce vizau restructurarea și reforma în cadrul Flotei Fluviale. În final am cerut și opinia comandantului Flotei Fluviale, comandorul **Ioan Costi**: „Conjunctura geopolitică și militară actuală, o posibilă extindere a NATO și speranța intrării în Alianță, pe de o parte, unicitatea și specificul misiunilor Flotei Fluviale, pe de altă parte, ne îndreptățesc să facem o estimare corectă a șanselor noastre de a participa și în viitor la efortul colectiv de apărare al țării, de a susține eficient interesele naționale în zona noastră de responsabilitate. Procesul de restructurare, aflat în plină desfășurare, ne obligă la eforturi susținute pentru îndeplinirea obiectivelor Planului de instruire.

Aș dori să remarc câteva din implicațiile acestui proces, cu efecte vizibile, asupra capacității operaționale

depășirea acestor greutăți, propunându-și, drept priorități, creșterea calității actului de comandă și a instruirii trupelor. Structura forțelor fluviale este într-o continuă dinamică. Astfel, în decembrie 2000, în conformitate cu Programul cadru de reformă a Armatei României, s-a înființat Divizionul de Nave Purtătoare de Artilerie - unitate aflată în plin proces de operaționalizare. Aceasta presupune: completarea cu efective; dotarea și modernizarea cu tehnică de luptă; instruirea efectivelor conform cu misiunile încredințate, concomitent cu realizarea obiectivelor de interoperabilitate în vederea integrării în structurile NATO. În prezent unitatea face parte din forța de supraveghere și avertizare timpurie și este nominalizată ca forță de menținere a păcii. O altă unitate, unitatea de nave de patrulare, urmează să devină operațională în anul 2001".

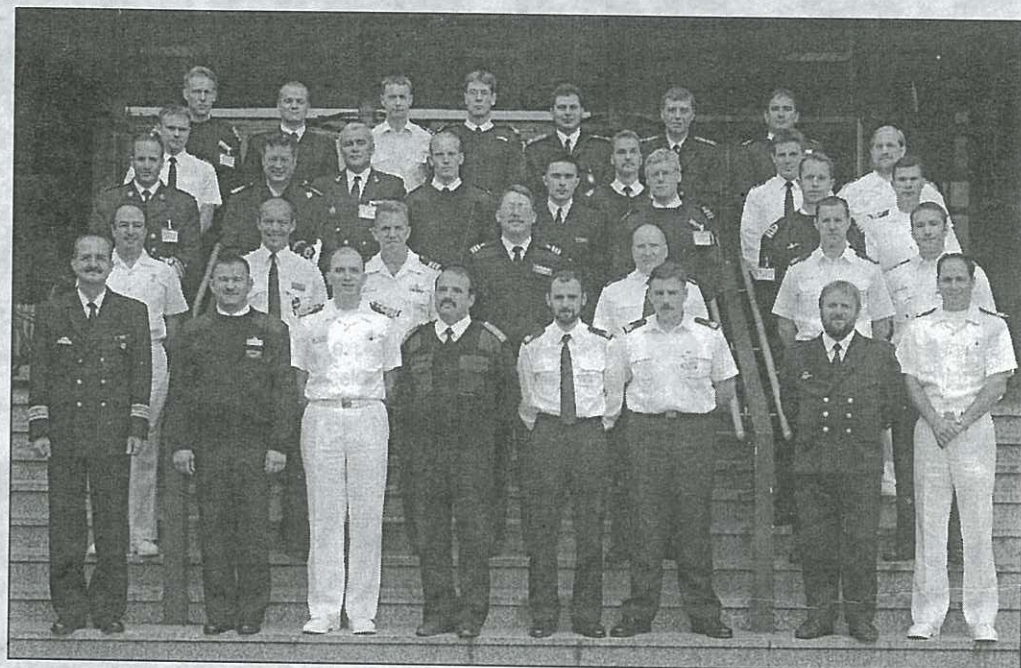
SUBMARINIȘTI ROMÂNI LA COOPERATIVE POSEIDON 2001

Căpitan
Ștefan ȚAMPĂU

Chiar dacă submarinul DELFINUL nu a mai ieșit în mare de ani buni, legat la cheu mai mult de masca mincinoasă a reformei – lipsa banilor – aceasta nu înseamnă că echipajul nu se instruiește în continuare pentru momentul, incert la ora actuală, în care va deveni operațional. Dincolo de instrucția și pregătirea „la rece” (atâta cât se poate face) unii din ofițerii singurului submarin românesc al Forțelor Navale participă însă și la exerciții internaționale. Relativ recent, comandorul **Liviu Kaitar**, comandant secund al submarinului, și subsemnatul, ofițer cu navigația la bordul DELFINULUI, am participat între 17 și 21 septembrie a.c. la etapa a doua a exercițiului COOPERATIVE POSEIDON 2001, care a avut loc la Bremerhaven în Germania.

Primul exercițiu de acest gen, la care au fost invitați să participe și ofițeri din țările partenere, s-a desfășurat în anul 2000. Scopul exercițiului este de a familiariza ofițerii de pe navele antisubmarin și pe cei de la bordul submarinelor cu doctrina NATO privind siguranța submarinului.

Scopul celei de-a doua etape a fost analiza, discutarea și exersarea metodelor de acțiune adecvate unor tipuri de scenarii privind siguranța submarinelor, pe timpul exercițiilor în comun ale submarinelor cu nave de luptă antisubmarin. Obiectul activității a fost punerea în practică a ordinului de operații (TABORD) întocmit pe timpul primei etape, desfășurată la Varna, Bulgaria, în iunie 2001. La activitate au participat 38 de ofițeri reprezentând comandamentele ACLANT (Comandamentul Aliat al Atlanticului), COMSUBEASTLANT (Comandamentul forțelor submarine ale sectorului oriental al Atlanticului), COMSUBSOUTH (Comandamentul forțelor submarine din sudul Europei), țări membre NATO (Germania, țara gazdă,

SUA, Marea Britanie, Olanda, Danemarca, Norvegia, Grecia, Turcia), țări membre ale Parteneriatului pentru Pace, reprezentate de Suedia și Bulgaria, cu precizarea că a participat și un observator din Algeria, reprezentant al Inițiativei NATO de Dialog Mediteranean.

Agenda de lucru a cuprins prezentarea tactică a fiecărui joc (exercițiu) în plen, discutarea și stabilirea detaliilor pe syndicate (un grup de participanți la exercițiu care discută o anumită problemă) și simularea exercițiului la consolele existente în centrul de pregătire a submariniștilor din cadrul Școlii de Operații Navale a Flotei Maritime Germane. După fiecare simulare a exercițiilor - în cadrul bilanțului activității pe syndicate - s-au tras concluzii și s-au stabilit modalitățile de îmbunătățire a acțiunilor participanților pe timpul exercițiilor ce urmau a se desfășura. Situațiile tactice simulate au prevăzut pentru ofițerii din țările partenere asumarea responsabilităților de O.C.S. (comandantul serialului), PWO (ofițer cu operațiile la bordul unei fregate) și SUB C.O. (comandant de submarin). Pe timpul simulărilor am fost evaluați de către ofițeri NATO, fiecare manevră și situație creată fiind

argumentată pe baza specificațiilor exercițiului, iar în luarea deciziei ofițerii NATO ne-au prezentat procedura NATO corespunzătoare. Activitatea s-a focalizat pe înțelegerea și aprofundarea metodologiei de menținere a siguranței submarinului, indiferent de situația tactică creată.

Considerăm că se pot formula câteva concluzii și observații, utile credem noi, viitorilor participanți la acest tip de exerciții. Succint prezentate, ele ar fi următoarele: ● îndeplinind diferite funcții pe timpul simulărilor am avut posibilitatea de a acționa conform cerințelor impuse de aceste funcții ● numărul exercițiilor simulate au avut în vedere mai mult exersarea procedurilor de baza și nu a situațiilor complexe ● nu s-a executat simularea ieșirii de urgență a submarinului la suprafață ● timpul alocat lucrului pe syndicate nu a permis întocmirea unei situații tactice clare înainte de începerea exercițiului ● se dorește ca la exercițiile viitoare să participe un număr mai mare de ofițeri ambarcați pe nave antisubmarin în vederea asigurării unei mai bune cooperări pe timpul desfășurării acțiunilor comune ● este nevoie ca fiecare

participant să-și întocmească o lista algoritmică privind specificațiile exercițiului, aceasta urmând a fi finalizată pe timpul exercițiului ● de mare ajutor este cunoașterea limbii engleze și în special a procedurilor de comunicații de către participanți ● nu am primit specificațiile jocurilor (exercițiilor) simulate înaintea începerii activității (de altfel ele au fost schimbate de către organizatori față de cele stabilite în prima etapă a exercițiului), ceea ce a făcut ca simularea să fie apropiată de o situație reală, însă fără a putea studia și analiza ordinul de operații al exercițiului din punct de vedere al procedurilor naționale și conformării cu procedurile NATO.

În anul 2002, Forțele Navale române s-au oferit să găzduiască două activități: o conferință de planificare și prima etapă de studiu, etapa a doua a exercițiului urmând a se desfășura în Danemarca.

De interes este și faptul că organizatorii germani au inclus în programul de activități și vizita la compania „ATLAS ELECTRONIC” din Bremen, care va construi noul tip de submarin german - proiectul U 212 A și care va intra în dotarea Flotei Maritime Germane la începutul anului 2003.

DRAGORI ROMÂNI PE MĂRI STRĂINE

OPEN SPIRIT 2001

Căpitan Cristian LIȘMAN

Marea Baltică, NATO și COMBALTRON

Retragerea din activitatea operațională a dragoarelor de bază de la Divizionul de Nave Minare-Deminare este dublată de eforturile tuturor cadrelor militare din unitate pentru perfecționare profesională, inclusiv prin participarea la cursuri sau exerciții internaționale. Perfecționarea cunoștințelor în folosirea metodelor și procedeele specifice luptei antimină utilizate în planificarea, desfășurarea și conducerea unui exercițiu NATO/PpP ar trebui să intereseze majoritatea ofițerilor din unitate. În perioada 10-17 septembrie a.c. am participat, în calitate de observator, la exercițiul OPEN SPIRIT 2001, un exercițiu multinațional, anual, de căutare și distrugere a minelor, desfășurat în spiritul Parteneriatului pentru Pace, condus de Flotila MCM germană și care s-a desfășurat în apele teritoriale ale Estoniei. Scopul principal a fost reducerea riscului prezenței minelor (din cel de-al doilea război mondial) în raioanele costiere ale Estoniei prin executarea vânătorii de mine, precum și uniformizarea procedurilor și metodelor standard de dragaj între navele grupării COMBALTRON (Estonia, Lituania, Letonia) și cele aparținând statelor membre NATO prin executarea

unui exercițiu de dragaj a minelor de exercițiu.

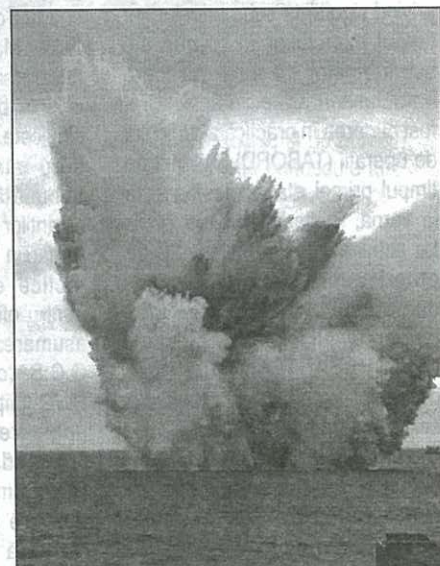
Dintre obiectivele specifice menționăm: căutarea, clasificarea și identificarea țintelor submarine din raioanele costiere; distrugerea țintelor submarine ce sunt mine sau torpile reale care datează din cel de-al doilea război mondial (rusești sau germane); raportarea și centralizarea țintelor submarine descoperite în raioanele în care s-a executat exercițiul la Direcția Hidrografică germană pentru actualizarea hărților marine.

144 de ținte submarine și 34 de mine reale distruse

La exercițiu au participat 12 nave din marinele NATO (câte una din Belgia, Danemarca, Franța, Anglia, câte două din Olanda și Polonia și patru nave aparținând Germaniei) precum și 5 nave din COMBALTRON (trei aparținând Estoniei și câte una din Letonia și Lituania). Calitatea de observator pe care am avut-o nu trebuie înțeleasă în sensul strict al cuvântului. La bordul navei germane RHEIN (unde am făcut parte din statul major al exercițiului) am fost prezent la toate ședințele de lucru, dar am și participat efectiv la operațiuni de vânătoare de mine la bordul vânătorului de mine german BAD RAPPENAU urmărind cu atenție modul de executare a

procedurilor de căutare, descoperire, identificare și distrugere a unei mine reale cu încărcătură explozibilă acționată de la distanță.

În timpul exercițiului s-au identificat 144 de ținte submarine care nu erau mine și s-au distrus 34 de mine reale (4 ancorate și 30 de mine de fund) într-o suprafață de 100 mile marine pătrate. Diferențele foarte mari între sistemele de detecție, descoperire și identificare ale țintelor submarine au reliefat eficiența scăzută în executarea misiunilor de vânătoare de mine între navele din NATO și cele din COMBALTRON.

În loc de concluzii

Am remarcat faptul că atât comandantul aplicației cât și toți ofițerii mi-au oferit întreg sprijinul, pe toată perioada, precum și toate informațiile legate de tactica folosirii în luptă a vânătoarelor de mine, procedurilor și metodelor de distrugere a minelor și date despre calitățile și caracteristicile navelor germane. De asemenea, am fost instruit și lăsat să utilizez toate documentele nesecrete de conducere și evidență a misiunilor de vânătoare de mine. Deși nu este o noutate, precizăm din nou că vânătorul de mine, cu procedurile și procedeele sale de distrugere a minelor, este mai eficient (și nu pune în pericol siguranța navei și a echipajului) decât nava de dragaj cu procedeele de dragaj mecanic sau prin

influență. Credem că este important ca, pe viitor, să se solicite ca ofițerul român care va fi implicat într-un astfel de exercițiu să participe la planificarea exercițiului și să facă parte efectiv din statul major al aplicației. În general, ar fi de preferat ca pregătirea și perfecționarea ofițerilor români în proceduri specifice MCM să se execute la un curs de specialitate într-o țară cu experiență în domeniu.

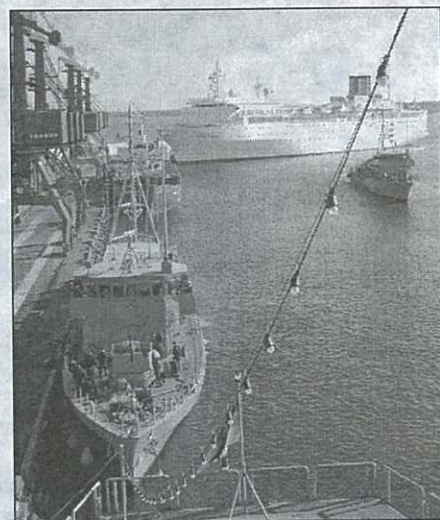
Cunoștințele și experiența dobândită în procedurile și procedeele de vânătoare de mine pot fi valorificate în ședințele teoretice cu tematică PpP desfășurate de ofițeri în cadrul divizionului. În legătură cu aceasta, considerăm că ar fi bine, totuși, ca numărul de ore de pregătire PpP să fie mărit și să depășească actualul procent de 30% din totalul timpului de instrucție. De asemenea, apreciem că ar fi indicat să se execute cât mai multe cursuri de comunicații NATO (chiar dacă lipsesc documentația, EXTAC-urile, regulamente sau dacă acestea există pe CD-uri personale aduse de ofițeri nu există și calculatoarele disponibile).

Cât de mică este marina Estoniei?

Marina Militară a Estoniei are un personal de aproximativ 400 de oameni (dintre care 40 sunt ofițeri), majoritatea navelor din dotare fiind

nave dragoare. Din câte am reușit să aflăm, reușesc însă să se instruiască în mod regulat, cu ieșiri în mare în fiecare lună. De asemenea, există foarte multe exerciții navale în zona Mării Baltice la care participă regulat (fie cele organizate anual de COMBALTRON, fie cele organizate de celelalte țări riverane). Pe lângă posibilitățile oferite de aceste exerciții, merită să

menționăm și motivația financiară a personalului, substanțială pentru o țară cu o marină atât de mică: un căpitan are o soldă de aproximativ 500 de dolari pe lună!

OASPEȚI AI FORTELOR NAVALE

În perioada 3-5 octombrie a. c., Statul Major al Forțelor Navale a fost gazda unei delegații conduse de comandantul Marinei Militare Poloneze, amiral **Ryszard Lukasik**. Delegația poloneză a fost primită de șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. **Traian Atanasiu**, iar programul a mai cuprins vizitarea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, Centrului de Scafandri, Muzeului Marinei Române precum și a unor obiective turistice din municipiul Constanța. (M. C.)

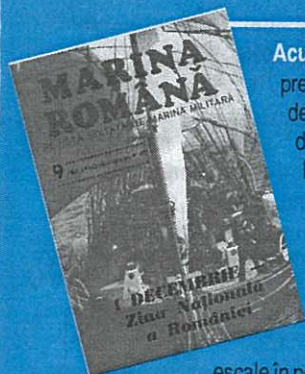

Viceamiralul **Jean Francois Cot**, adjunctul comandantului Forței de Acțiune Navală din Marina Militară franceză (ALFAN), a efectuat o vizită la Statul Major al Forțelor Navale, în perioada 16-18 octombrie a. c. Oaspetele a fost primit de prim-locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral **Ion Vochițu**. Discuțiile purtate au vizat identificarea unor noi direcții de cooperare între cele două marine, modalitățile prin care Forțele Navale franceze ar putea contribui la realizarea obiectivelor marinei militare române. (M. C.)

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

Inaugurăm o nouă rubrică în care, număr de număr, vom căuta în arhiva (colecția) revistei Marina Română pentru a vedea și a prezenta cititorilor ce se întâmpla în Forțele Navale acum 10 și acum 5 ani.

Acum 10 ani. Octombrie-Noiembrie 1991. Ne pregăteam să aniversăm ziua națională a României de la 1 decembrie, relatam despre minisubmarinul de observare SM-200 care urma să fie amplasat la bordul navei EMIL RACOVITĂ, despre „Standardul de viață al marinarilor – între necesitate și realitate” sau prezentam propuneri pentru un monument al eroilor marinari (rămas, din nefericire, până azi în faza de proiect). La rubrica „Oaspeți ai Marinei Militare” informam despre primele

escale în portul Constanța ale navelor CASSARD (Franța) și FEARLESS (Marea Britanie).

Acum 5 ani. Octombrie-Noiembrie 1996.

Celebrăm Ziua Armatei Române, relatam despre participarea Marinei Militare la aplicația CLASSICA '96, dar trăgeam și concluzii la COOPERATIVE PARTNER '96, nava-scoală italiană AMERIGO VESPUCCI vizita Constanța, dragorul maritim 29 salva din mare trei naufragiați. Mai semnalăm trecerea în rezervă a viceamiralului Constantin Iordache și a contraamiralului Nicolae Eremie, precum și festivitatea înmânării drapelelor de luptă pentru două

noi nave care intrau în compunerea Flotei Maritime: fregata CA.M. HORIA MACELLARIU (265) și R.M.S. HERCULES.

DRAGOARELE DE BAZĂ LA FINAL DE CARIERĂ

După mai bine de 60 de ani, timp în care au servit Marina Militară, dragoarelor de bază

le-a sosit vremea „pensionării”. Printr-o dispoziție a Statului Major General, începând cu

AVANSARI ÎN GRAD

Prin decretul prezidențial nr. 777, din 16 octombrie 2001, domnul comandor Aurelian Dumitru Prodan

a fost avansat la gradul de contraamiral de flotilă și a fost trecut în rezervă cu noul grad.

Foto Scutul Dobrogei

data de 1 octombrie a. c., aceste nave nu și-au mai regăsit locul în noile state de încadrare ale Divizionului 146 Nave Minare Deminare.

De-a lungul timpului dragoarele de bază au reprezentat o bună bază de pregătire pentru mii de marinari din toate categoriile. Intrate în serviciu în anul 1951, navele au fost modernizate și complet reparate în perioada 1981-1984, moment în care am putut vedea, pentru ultima oară, o navă militară funcționând pe căldări, fumegând sub pavilion românesc.

Depășite din punct de vedere tehnic și moral, dragoarele de bază și-au încheiat activitățile cu succes, având în vedere faptul că navele au executat toate misiunile care i-au revenit pentru acest an de instrucție. Ieșirea din serviciu a dragoarelor de bază cu numerele de bordaj 13, 14 și 15 nu a afectat planurile divizionului, misiunile de dragaj urmând a fi executate de către dragoarele maritime.

În urma aplicării noilor state de încadrare a fost necesară redistribuirea echipajelor pe alte

funcții disponibile. Prin această reorganizare s-a căutat, în special, completarea echipajelor navelor din cadrul unității. Apoi, la cerere sau la ordin, ceilalți membrii au fost mutați pe alte funcții din cadrul Flotei Maritime. Șeful de Stat Major al Divizionului 146 Nave Minare Deminare, căpitan-comandorul Alexandru Mârșu, a precizat că această redistribuire nu a fost deloc simplă, urmărindu-se ca fiecare militar să ocupe o funcție similară, în conformitate cu experiența și gradul de pregătire profesională.

La momentul documentării noastre navele se aflau în curs de conservare, tehnica, aparatura, muniția și combustibilul de la bord fiind predate către bazele din Mangalia. Pentru paza și menținerea vitalității navelor acestea au rămas încadrate de câte doi maiștri militari (un electromecanic și un punctist).

Deși nu erau cunoscute alte amănunte cu privire la ceea ce urma să se întâmple cu dragoarele de bază, se pare că acestea vor împărtăși aceeași soartă cu cea a dragoarelor de radă de la Mangalia, adică valorificarea lor ca fier vechi.

Dar până la noi precizări, navele vor rămâne în stare de conservare, acostate la dana Divizionului 146 Nave Minare Deminare, continuând procesul de predare al tehnicii de la bord (M.C.)

Constanța, 4 iunie 2001

Brăila, 8 august 2001

ODISEEA NAVEI - ȘCOALĂ „CONSTANȚA” (III)

Locotenent-comandor drd.

Marian MOȘNEAGU

Orizonturi spaniole

Vineri, 22 iunie, la ora amiezii, nava-școală „CONSTANȚA” acostează la **Sagunto**, străvechi oraș spaniol întemeiat de coloniștii greci, situat la poalele Sierrei Calderona, capitala ținutului Morvedre.

Echipajul format din marinari, cadeți, actori și ziariști este întâmpinat cu cordialitate de oficialitățile orașului și un grup mixt de localnici care etalează superbe costume populare catalane, dansând în acordurile fanfarei Societății muzicale Lira Saguntina.

La conferința de presă organizată pe heliport este prezentă, alături de **Jose Monleone și Richard Martin**, liderii Institutului Internațional al Teatrului Mediteranean, și actrița **Irene Papas**, cunoscută pentru talentul de mare tragediană relevat în *Elektra* (1961), *Zorba Grecul* (1964), *Troienele* (1971), *Iphigenia* (1977) sau *Erendira* (1983). Încântată de anvergura, mesajul și succesul Proiectului cultural internațional „ODISEEA 2001”, distinsa actriță elenă promite să devină ea însăși un ambasador și susținător al reluării acestui captivant periplu al artelor și dialogului intercultural.

O zi mai târziu, acompaniați de doamna **Sanda Ghinea**, atașat cultural la Ambasada României din Madrid, o delegație de marinari și actori este invitată la primăria orașului, oficialitățile salutând ideea acestui original demers civilizator care promovează, în premieră

Împreună cu gazdele din Sagunto, în costume populare tradiționale

Actrița Irene Papas la conferința de presă organizată la bordul N.Ș. CONSTANȚA în portul Sagunto

ODISEEA 2001

Parcul civic, în construcție, din albia bătrânului și intempestivului Turia

internațională, o autentică *cultură a păcii*.

Pe timpul escalei (22-24 iunie), studenții Academiei Navale „MIRCEA CEL BĂTRÂN” susțin două meciuri amicale de fotbal în compania gazdelor, care se încheie în favoarea acestora (0-0, respectiv 0-1).

Suita manifestărilor estivale din Sagunto culminează cu spectacolul de mare succes „ULIȘII”, în regia **Cătălinei Buzoianu**, care este jucat în premieră de actorii Teatrului BULANDRA pe puntea navei-școală **CONSTANȚA** și participarea noastră la sărbătoarea St. Juan, echivalentul Sânzienelor sau Drăgaicei de la noi.

Însoțiți de o echipă a televiziunii franceze TV5, de la emisiunea **THALASSA**, Le Magasine de la mer, duminică, 24 iunie, ne îndreptăm spre **Valencia**, unde acostăm la ora 12.00. La Tinglado 2, într-o ambianță de mare candoare, valencienii, actorii români și francezi, care au făcut deplasarea cu autocarul, ne întâmpină cu muzică de fanfară, salve de salut, dansuri și spectacole de teatru susținute pe cheu de actorii teatrelor Resintancia și Agrupation Musical Santa Cecilia.

Săptămâna a început cu vizitarea centrului istoric al electrizantului oraș situat la vărsarea râului Turia în Marea Mediterană. Important port maritim al Spaniei, cu o Universitate fondată în secolul al XVI-lea, numeroase muzee și monumente arhitectonice arabe și spaniole din Evul Mediu, Valencia este un oraș cu peste 800.000 de locuitori și un centru istoric dintre cele mai grandioase din Europa. În albia bătrânului și intempestivului Turia, convertită astăzi într-un uriaș parc civic, prinde contur cel mai mare centru cultural construit vreodată în Europa, care are trei mari arii tematice: artele, științele și natura, printre impresionantele citadele științifice și muzeale ale mileniului III urmând să se numere Emisfera (Cine IMAX, Planetariul Și Laserariul), Muzeul Științelor „Principele Filip”, Muzeul Oceanografiei, găzduit de o clădire în formă de navă, și Palatul Artelor.

Cu regretul de a nu-l fi putut întâlni în superba arenă fotbalistică a orașului pe compatriotul nostru Adrian Ilie,

aflat în concediu, miercuri, 27 iunie, nava-școală „CONSTANȚA” și-a reluat croaziera artistică spre **Palma de Mallorca**. La acostare în bazinul portuar al celei mai mari insule și totodată centrul administrativ al Arhipelagului Baleare, situată la 233 km est de țărmul Spaniei, am fost plăcut impresionați de spectacolul inedit oferit de La Colla Castellers de Mallorca, asociație culturală care practică arta tradițională a realizării unor acrobatice piramide umane.

Dialogurile interculturale sunt continuate la Centrul Cultural Misericordia, pe timpul întâlnirii protocolare cu consilierii culturali ai insulei și arhipelagului, precum și de-a lungul suitei de spectacole oferite de gazde și oaspeți.

Contactul nemijlocit cu cele mai atractive obiective turistice ale orașului și vizita în așezarea rurală Valldemossa ne-a introdus profund în atmosfera unuia dintre cele mai râvnite locuri de vacanță de pe glob. Orașul este pe cât de fascinant pe atât de misterios, de numele său fiind legate mai multe personalități: în Palma s-a născut renumitul alchimist Raimond Lulle (1235); George Sand și-a petrecut mai multe vacanțe aici, pitorescul acestor meleaguri inspirându-i „O iarnă la Mallorca”, iar Frederich Chopin, care a însoțit-o pe

George Sand, a compus în timpul unei furtuni celebrul „Preludiu în si bemol”.

În ultima zi a lunii iunie ne-am despărțit de Palma de Mallorca, nava-școală **CONSTANȚA**, comandată de căpitan-comandorul **Theodor Enache**, secundat de căpitanul **Bogdan Vochițu**, continuându-și aventura maritimă spre sudul Mediteranei.

Pe țărmurile Marocului

În prima zi de iulie, cu prilejul trecerii meridianului Greenwich, pe puntea heliport s-a oficiat botezul marinăresc al celor aflați în premieră în Marea Mediterană. Urmând scenariul propus de subsemnatul, cu complicitatea ziaristului **Doru Iordache**, realizatori de altfel și ai ziarului de croazieră „CONSTANȚA”, actorii acestui veritabil spectacol marinăresc au fost comandorul

dr. **Marius Hanganu**, în rolul zeului Neptun, favoritul echipajului datorită staturii impozante, dar și a experienței pe mare și carierei universitare, maiștrii militari **Constantin Cosor**, piratul, **Pavel Iftode**, doctorul, **Daniel Purcărea**, diavolul și nea **Nelu Lighici**, frizer ca și în viața de toate zilele.

Escala la **Nador** (2-6 iulie) este prefațată de o primire de-a dreptul entuziastă, oficialii marocani, în frunte cu ministrul Culturii, mobilizând într-o întâmpinare o adevărată flotilă de ambarcațiuni pescărești și remorchere, precum și cele mai reprezentative

Ansamblul La Colla Castellers de Mallorca

ODISEEA 2001

1 iulie 2001, meridianul Greenwich. Oficierea botezului marinăresc

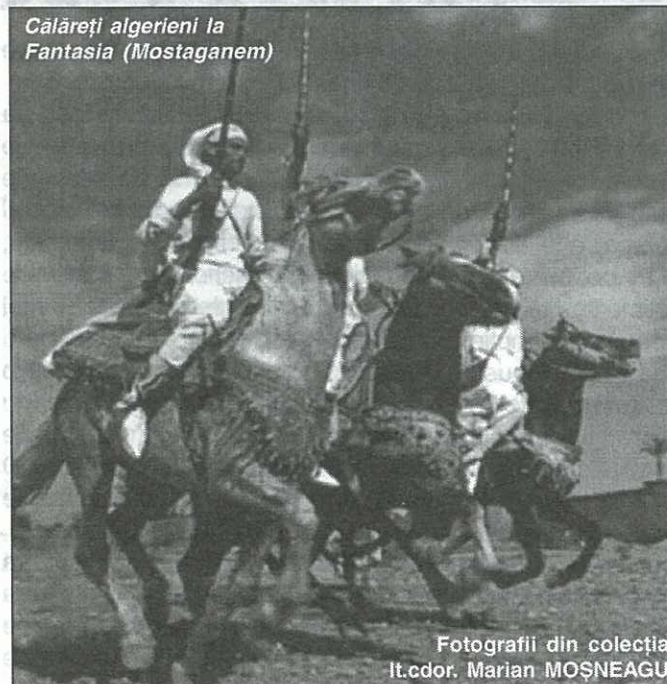
ansambluri folclorice. Muzica tradițională interpretată de trupele Laalaoui (Berkane), Gnaous, Hadda ou Akki, Rai :Cheb M. Lakhal, spectacolul El Houaryates (Marrakesh), piesa de teatru Marsoul Al Hob (Teatrul "Tensift") și nunta tradițională arabă au alternat pe scena special amenajată pe cheul din Nador, port construit în anii '80 de români, cu dezbaterile „Pace, toleranță și dialog în Mediterana”, animată de Uniunea Scriitorilor Marocani, ritmurile de inspirație cameruneză ale cadelților percutioniști inițiați de Bami și spectacolul Teatrului BULANDRA, jucat aproape de miezul nopții la adăpostul unor autocare, pentru a diminua efectele vântului puternic.

Itinerarii algeriene

Programul cultural al escalelor algeriene a început sâmbătă, 7 iulie, în portul **Mostaganem**, oraș situat în nordul țării.

Coroborată cu festivitățile de primire susținute de grupurile folclorice Aissaoua, Ahl Ellile, Ouled Nhar, Clique, Reguibat, Gourari, Guesmia și festivalul local din

Călăreți algerieni la Fantasia (Mostaganem)

Fotografii din colecția
Lt.cdr. Marian MOȘNEAGU

care nu au lipsit Ansamblul Andalous, Aissaoua, o paradă a modei, piesa de teatru *Jocul dragostei și al hazardului* de Marivaux, în interpretarea teatrului Verdure și nunta tradițională mostaganeză, vizitarea obiectivelor turistice ale regiunii Wilaya a culminat cu spectacolul hipic de pe Hipodromul Sayda. În fața unei numeroase asistențe și a oficialităților militare și civile locale, probele de echitație sportive au alternat cu muzica și dansurile specifice zonei, cavalcadele și șarjele călăreților din trupa Fantasia, spectacol încheiat cu dejunul oferit de gazde în corturi, unde tradiționalul *couscous* ne-a fost oferit acompaniat de carne și sosuri, iaurt și miere de albine, ceai și cafea.

Odată sosiți în capitala țării, la **Alger**, suntem martorii unui spectacol grandios, alături de noi fiind prezent, pe toată durata escalei (10-13 iulie), Excelența sa domnul Dumitru Olaru, ambasadorul României în Algeria. Corala Tizi, ansamblurile folclorice Gherdaia, Tomanrasset și Zorna, trupa de teatru Bordj. B, spectacolul Teatrului Național din Alger și recepția oferită la restaurantul hotelului EL RASIDH ne-au prilejuit tot atâtea ocazii de a intra în contact cu cultura și civilizația algeriană. Vizitele ghidate și atmosfera plăcută și prietenoasă pe care am întâlnit-o în Muzeul Național al Mujahedinilor și Muzeul Militar Central ne-au făcut cunoscute trecutul și tradițiile acestui vechi centru al culturii arabe, capitala Algeriei independente începând cu anul 1962.

Vineri, 13 iulie, sosim la **Annaba**, port în care comandorul **Fănică Negrea**, comandantul marșului, este întâmpinat cu flori de un grup de copii, iar gazdele slobozesc spre cerul Mediteranei porumbei albi, cuvântul PACE fiind de altfel omniprezent în toate limbile țărilor vizitate, atât pe banerul cu care este pavoazăată balustrada navei-școală **CONSTANȚA**, cât și în mesajele promovate de toate genurile artistice și culturale de participanții la „ODISEEA 2001”. Impresiile deosebite despre tradițiile culturale ale orașului și spiritualitatea poporului algerian sunt completate de panorama orașului admirat de la etajul 14 al hotelului SEAHOUSE, unde a avut loc recepția oferită de oficialitățile locale, cât și pe timpul întâlnirii cu artiștii algerieni și al peregrinărilor actorilor trupei franceze Ilotopie pe străzile orașului, vizionând piesa de teatru sau asistând la seara muzicală algeriană.

Vizitele la bazilica St. Augustino și Muzeul antic D'Hippone precum și turul litoralului ne-au întregit imaginea despre o Algeria diferită ca sistem politic și mod de viață, dar cu un potențial cultural și turistic și o disponibilitate de dialog remarcabile, vizibil marcate de progres și mondenitate.

Duminică, 15 iulie, spiritul „ODISEEI” și-a reluat călătoria maritimă, nava-școală **CONSTANȚA** îndreptându-se spre țărmurile Insulei Sardinia.

(Va urma)

Annaba

Promovarea măsurilor de protecție pasivă

VITALITATEA NAVELOR DE LUPTĂ (III)

Vulnerabilitatea navelor a constituit, mult timp, un factor neglijat tocmai din convingerea că nu ar fi posibil să se facă nimic împotriva amenințărilor și că acestea nu ar putea fi combătute, în timp util, de către sistemele defensive de la bord. Astfel, după cel de-al doilea război mondial s-a acreditat ideea abandonării totale a blindajului, ca element de protecție, în baza aprecierii că, pe timpul conflictului, multe nave protejate de blindaje fuseseră scufundate de către aviație sau artileria de calibru mare, la fel de ușor ca și cele neprotejate. În mod natural, problemele legate de vulnerabilitatea navelor au continuat să fie apreciate ca fiind "normale", atât timp cât coliziunile, găurile de apă și incendiile la bord erau considerate ca fiind inerente pentru orice mijloc plutitor, chiar și în timp de pace.

Condițiile navigației actuale pe mare, cu elemente tehnice cât mai sofisticate și un tot mai ridicat nivel al densității compartimentelor conținând componente vitale pentru starea de operativitate a navelor militare, impun luarea tuturor măsurilor pentru micșorare efectelor produse de loviturile adversarului sau de alte incidente neprevăzute ce pot avea loc la bord.

O direcție de acțiune trebuie să o constituie și **"autonomizarea" compartimentelor**, astfel încât fiecare să dispună de propria ventilație, de pompe antiincendiu, de filtre NBC, instalație de aer condiționat, generator de curent electric etc.

Fregatele germane din clasele "123" și "124" sunt, fără îndoială, nave la care criteriile de "supraviețuire" au fost în mod semnificativ îmbunătățite. Aceste nave au o structură pe patru punți, care conferă o robustețe mai mare în comparație cu structurile tradiționale adoptate de majoritatea proiectanților în domeniu.

Conceptele privind "concentrarea/dispersarea" componentelor sensibile și acela al "autonomizării" compartimentelor își găsesc aplicare și în realizarea circuitelor pentru ventilație, aer condiționat, filtre N.B.C. și contra incendiilor. Pe fregatele germane din clasele 123 și 124 fiecare din cele 12 compartimente este în totalitate "autonomizat" și, în plus, în măsură să furnizeze ventilație, aer condiționat și apă pentru stins incendiile către alt compartiment adiacent, prin intermediul unor valvule de legătură (închise, în mod normal), în situația în care compartimentul respectiv ar suferi avarii.

Conductele de ventilație au trasee longitudinale cât mai scurte, astfel încât, în caz de incendiu la bord, să se micșoreze riscul emanației de fum, în situația când hublourile compartimentelor ar fi închise. Cablurile de alimentare și principalele circuite hidraulice străbat zona

FGS Sachsen (F219), prima din noua clasă de fregate F124 a Marinei Germane, în timpul probelor de mare din septembrie 2001

Foto Jane's Navy International

protejată de deasupra dublului fund sau, cum s-a mai arătat, pot fi plasate în interiorul grinzilor "cutie". Toate tancurile de combustibil sunt amplasate în spațiul dublului fund, în scopul reducerii riscului de incendiu.

Există, de asemenea, alte două importante soluții în ce privește protecția unor compartimente vitale ale navei. Prima, ar fi aceea ca, în funcție de posibilități, acestea să fie dispuse în poziții mai puțin vulnerabile în interiorul navei, protejate de structurile acesteia. Astfel, centrul de informare de luptă (CIC) cu tehnica aferentă a fost dispus sub puntea superioară, nu în spatele punții de comandă, cum se proceda, de regulă. Această soluție a fost adoptată, printre altele, la crucișătoarele americane din clasa

TICONDEROGA și la fregatele germane din clasa F-123.

A doua soluție se referă la recurgerea la blindaje de protecție suplimentare, diferite de cele ale crucișătoarelor din timpul celui de-al doilea război mondial. Spre exemplu, portavioanele americane au punțile de zbor și bordurile puternic blindate, astfel încât se apreciază că impactul cu o rachetă "Exocet" nu ar provoca nici o avarie în interiorul hangarelor pentru avioane. Totodată la fregatele americane din clasa OLIVER HAZARD PERRY, distrugătoarele din clasele DE LA PENNE, SPRUANCE și KIDD, cât și la crucișătoarele din clasa TICONDEROGA, pentru protejarea punții de comandă, a centrului de informare de luptă și a magaziiilor de

ARSENAL NAVAL

muniții și rachete s-a utilizat kevlar, un material compozit care poate fi aplicat cu ușurință atât pe exteriorul cât și pe interiorul pereților (această soluție din urmă fiind mai eficientă). Avantajul utilizării acestui material față de utilizarea blindajelor din oțel constă în faptul că se reduce creșterea în greutate a navei cu aproximativ 50%.

Pe fregatele franceze din clasa La Fayette aproape întreaga operă moartă, de la linia de plutire la puntea superioară, este acoperită cu un strat de kevlar cu o grosime de 10 mm. În schimb, la distrugătoarele americane din clasa Arleigh Burke s-a dorit să se realizeze o protecție mai importantă, asigurându-se peste 70 tone de blindaj pentru protejarea suprafețelor vitale ale navei.

Prin urmare, capacitatea unei nave de luptă este evaluată atât prin prisma prestațiilor oferite de sistemele de luptă de la bord, cât și a celor oferite de corpul navei (viteză, autonomie, stabilitate). Protecția pasivă asigură ca aceste prestații să fie menținute la un nivel cât mai bun, atât pe timpul producerii unor incidente la bord, cât și pe durata ducerii acțiunilor de luptă navale.

Printre aspectele care, în mod obișnuit, nu sunt asociate, neapărat,

Foto Cots Bleus

cu protecția pasivă a navelor, se numără și **componenta umană**. În prezent, se merge către reducerea sensibilă a efectivelor echipajelor, datorată, în principal, recurgerii tot mai frecvente la tehnologiile avansate. Cu siguranță, acest fapt poate contribui la realizarea de economii pe timpul activităților de instrucție desfășurate, dar, pe de altă parte, în caz de necesitate (incendii, găuri de apă, avarii la bord etc.), personalul navei se poate confrunta cu situații mai

Distrugătorul italian
Luigi Durand de La Penne

Foto Marina Militare

critice, tocmai datorită insuficienței personalului disponibil pentru intervenție.

CONCLUZII

Din cele prezentate se observă că principiul de bază, în ce privește construcția navelor de luptă de suprafață, rămâne îmbunătățirea acelor prestații și caracteristici specifice care au constituit dintotdeauna esența calității acestora: viteză, autonomie, rezistență la mare rea, putere de foc, robustețe în ducerea acțiunilor de luptă, oportunitate în descoperirea țintelor navale și aeriene și, mai recent, tendința de reducere drastică a echipajului (efect al automatizării și informatizării).

Oricare ar fi genul de operație cu care s-ar confrunta (pe mare, dinspre mare, submarină sau aeronavală), navele de luptă de suprafață vor reprezenta, și în viitor, "platformele" privilegiate pentru ducerea acțiunilor de luptă navale, chiar dacă nu trebuie să subevaluăm rolul, tot mai important, al submarinelor și aviației. În ce privește realizarea "platformelor", atenție deosebită va fi acordată reducerii amprente globale a acestora (radar, acustică, în infraroșu etc.), integrării strânse dintre instalația de propulsie și tehnica auxiliară, compartimentării sistemului de ventilație și construcției modulare, adoptării noilor forme de carenă, cât și extinderii introducerii, la bord, a fibrei optice. În același timp, noile sisteme

operaționale bazate pe culegerea, prelucrarea și distribuția, în scurt timp, a unei importante cantități de informații au condus la implementarea de senzori și instalații complexe, care au un impact deosebit asupra configurației suprastructurii și a compartimentelor de la interior și, deci, asupra întregului proiect de construcție a navei.

Putem afirma, prin urmare, că asistăm la o nouă revoluție în domeniu, cu modificări profunde în ce privește proiectarea, construcția și întreținerea navelor de luptă de suprafață în conflictele navale. ■

Traducere și adaptare
Comandor **Marius VELCEA**

Foto Jane's Navy International

Vocea de la capătul... firului!

Floare BRÂNĂ

- Alo, dați-mi... (urmează indicativul).
- Aveți legătura.
- La ce interior răspunde...? (urmează un grad și un nume).
- La numărul...

Simplu, direct, dialogul se repetă de zeci și zeci de ori zilnic. La capătul firului o voce feminină (alta de fiecare dată, în funcție de tură) pe care o distingi, o diferențiezi și ajungi, cu timpul, să o cunoști după inflexiuni, după timbru. Câți însă știu cum arată, ce gândește și, mai ales, ce probleme are femeia... „din spatele vocii“?! Curiozitatea m-a făcut să iau legătura „pe viu“ cu unele dintre telefonistele pe care, cu siguranță, mulți dintre dumneavoastră nu le cunoașteți deși lucrează la „centrală“ (cum s-a încetățenit în limbaj) de ani de zile. Aparent simplă - o legătură telefonică, un număr spus - munca lor are însă complexitate și importanță. Fără cunoașterea la perfecție a sistemului de legături, a căilor ocolitoare (fiindcă nici nu se pune problema refuzului, orice convorbire este importantă, nu suportă amânare; legătura trebuie făcută!) nu poți face față și nu poți onora toate solicitările într-un timp care se măsoară în minute. Totul se dorește „urgent“, fie că este vorba de o convorbire locală, fie de una în țară.

Regimul militar în care se lucrează implică o mare responsabilitate. Se răspunde prompt, regulamentar, cu răbdare, politicos. Mai sunt și „scăpări“ (că oameni suntem, nu?) și atunci se cer scuze, se găsește o cale de ieșire dintr-o situație complicată, o rezolvare „onorabilă“. Este în joc postul pe care-l ocupă fiecare, dar și prestigiul instituției (statul major al unei categorii de armă).

Ca peste tot în armată procesul de restructurare și redimensionare s-a aplicat și aici. Un singur om pe tură și atunci când apare un concediu de odihnă sau unul medical încep „turele fluviu“, fiindcă permanența trebuie asigurată. Dacă mai amintim și căldura de peste 50 de grade - emanată pe caniculă - a agregatului din încăperea realizăm că munca nu este tocmai ușoară. Dar asta e!...

Deși cea mai tânără ca vârstă, **Brîndușa Ristoe** este telefonista cu cea mai mare vechime în muncă - 15 ani - față de colegile ei de serviciu: **Gherghina Munteanu**, **Luminița Radu** și **Rica Adam**. De obicei o fire calmă, stăpânită, controlată răbufnește uneori, „dar numai după ce întrerup legătura“ - după cum mărturisește singură. A absolvit un liceu de alimentație publică pe care nu l-a urmat cu multă plăcere (în Mangalia erau numai două opțiuni - alimentație publică sau mecanică) și a devenit telefonistă în urma unor cursuri de calificare în domeniu. Meseria „a prins-o din mers“, ajutată de mamă, telefonistă tot în Statul Major al Forțelor Navale până la pensionare. „*Când mi-am început activitatea aici nu m-am gândit că asta voi face toată viața. Nu pot gândi nici acum așa pentru că tehnica evoluează, cu timpul legăturile se vor face direct, fără a fi nevoie de intermediar uman. Totul este posibil, dar până atunci am o singură obligație - să-mi îndeplinesc bine*

atribuțiile de serviciu. Este o meserie solicitantă, în special psihic. Nu are nimic spectaculos în ea, dar nu este nici simplă. Din exterior se percepe cam așa: „o legătură telefonică, o informație, ce-i mare lucru?“. Și totuși este... Interlocutorul poate fi oricine (cu grad și funcție mai mari sau mai mici), calmi sau mai „grăbiți“ și nu îmi este ușor să mulțumesc pe fiecare. Acum mai mult dau informații, conform instrucțiunilor STAR în care se lucrează, dar mai fac încă legături în sistem poștă cu cei racordați la centralele clasice; traficul în rețea este mare, audiența mai suferă și trebuie să fac față oricărei situații. Nu pot spune că totul este bine. Greșesc și eu, greșește și interlocutorul, apare mica altercație, dar cu diplomatie se rezolvă totul. Mă întrebați dacă oamenii ne respectă. Sunt cazuri și cazuri. De la „stimată doamnă, aș dori...“, pe un ton politicos, până la „dă-mi la...“ spus pe un ton agresiv totul este posibil în această relație solicitant-telefonistă. Consider că, în general, oamenii se respectă pe ei respectând pe celălalt. Nu-mi pot permite să mă supăr sau să mă enervez întrucât toți avem problemele noastre din viața de zi cu zi care trebuie rezolvate. Detașez cele două planuri - profesional și personal -, îmi spun mereu că astea sunt rigorile meseriei (dacă tot nu sunt ceea ce mi-ar fi plăcut - educatoare sau învățătoare) și merg mai departe. În viață am o deviză: „Dacă fac ceva, fie că îmi place fie că nu, trebuie să fac bine!“. O femeie hotărâtă, ambițioasă, dovedă fiind completarea studiilor de specialitate - urmează Școala postliceală de telecomunicații. Imaginea clasică a telefonistei cu căștile pe urechi și jack-urile în mână a dispărut. Există acum calculatorul, tastatura specială și telefonul modern - noile instrumente de lucru.

„Munca telefonistelor se desfășoară și în afara centralei telefonice - ne mărturisește **Gherghina Munteanu**. Alarmer, aplicații în teren, unde se

lucrează pe altă aparatură ce trebuie bine cunoscută – centralele de campanie manuale; se obțin clase militare pentru care trebuie să se studieze temeinic, să se dea teste; lunar (timp de 8 ore) facem pregătire de specialitate în care se urmărește însușirea de tehnică nouă, noțiuni de legislație, evenimente de ultimă oră din armată. Când am venit aici totul era „o necunoscută”, ca-n matematică. De la munca în turism, cu legături telefonice locale și inter-naționale cerute în hotel, la cea în regim militar este o mare diferență.

Aceasta este femeia de la „centrala telefonică”. Cu un „vă rog” la început și un simplu „mulțumesc” la sfârșit de convorbire să respectăm purtătoarea voci... de la capătul firului!

Alături de telefoniste sunt femeile de la stația telegrafică și radio – **Minola Dumitru** (foto), **Lenuța Roșu**, **Elena Tănase** și **Cornelia Postea**, cele care, 24 de ore din 24 asigură legăturile telegrafice și telex (transmiterea și recepționarea telegramelor). Totul cu o precizie și corectitudine de invidiat!

RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

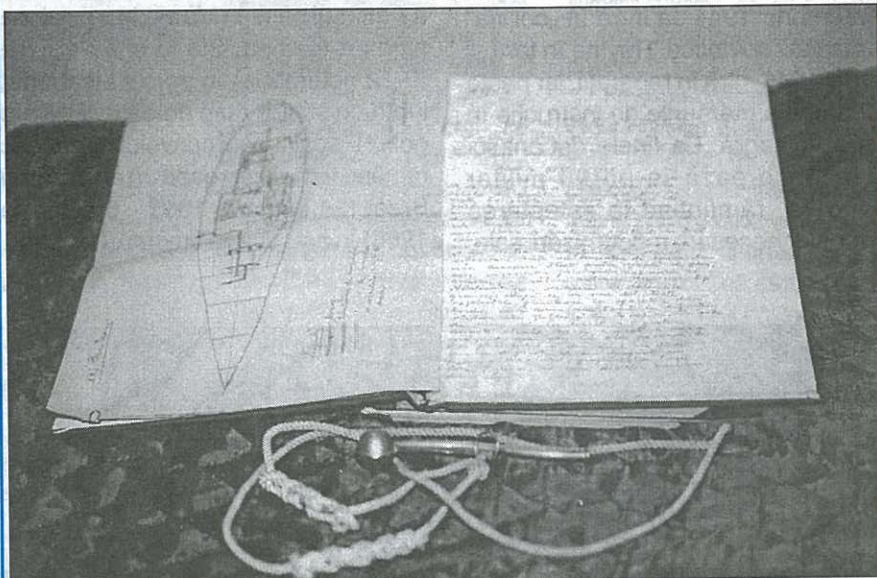
Mereu sensibile și generoase inimile bătrânilor marinari CRONICĂ DE OCTOMBRIE

Mariana PĂVĂLOIU

De la inaugurare, 1 februarie a.c., Muzeul Academiei („Casa amintirilor” cum ne place să-l numim, simțindu-l astfel mai aproape de sufletul nostru) este deschis permanent celor care doresc să-l viziteze, să-l analizeze, fiindu-i benefic ochiul critic. Dacă membrii „Casei marinarilor” îl au permanent în atenție, fiecare întâlnire însemnând îmbogățirea colecției sale cu noi exponate, pe plan local audiența s-a manifestat sporadic, dar, spre bucuria noastră, în ultima vreme a devenit permanentă. Este vorba de acei conștanțeni, ofițeri de marină în rezervă sau în retragere, care au servit

Domnul comandor (r) **Alexandru Hârjan** și-a identificat cariera pe mai mulți ani cu existența N.Ș.MIRCEA și ori de câte ori ne vizitează aduce cu sine ceva legat de bric, dar și captivante relatări, spre bucuria noastră și a studenților care-l ascultăm. MIRCEA, atât de iubit și așteptat de noi toți, își are locul său în muzeu, exprimat prin: imagine plastică, document, fotografie, obiect tridimensional ce ne vorbește despre el, această permanență spirituală și materială fericită pentru atâtea generații de studenți și elevi ai Școlilor Marinei.

Domnul comandor (r) **Petre Zamfir**, fost profesor de marinărie al școlii, a donat muzeului numeroase cursuri, manuale, cărți

cândva în cadrul „Școalelor Marinei” și care se preocupă acum, cu sinceritate, de muzeu, dorind să contribuie la îmbogățirea lui, să participe la amplul proces de instruire a studenților, oferindu-și bogata lor experiență marinărească. Este cu atât mai meritorie disponibilitatea manifestată de acești inimoși septuagenari, deoarece inițiativa le aparține.

Lunga și prodigioasă carieră de ofițer de marină a domnului comandor (r) ing. **Corneliu Enăchescu** a cuprins, în prima parte, pe aceea de profesor de astronomie, atât de iubit de studenți, care și l-au apropiat, apelându-l, și după decenii, „tata mare”. În perioada 1969-1990, domnul **Enăchescu** a fost comandantul Direcției Hidrografice Maritime, conducând și unele marșuri de instrucție ale navei-școală MIRCEA. Amintirile – sistematizate pe hărți de navigație – le-a adus muzeului nostru spre folosință.

de marinărie, albume cu vederi din principalele porturi ale lumii, sifleea pe care a folosit-o în marșul din 1965 la bordul N.Ș.MIRCEA, în drumul către șantierul Blohm und Voss din Hamburg.

„Casa amintirilor” – casă deschisă tuturor – nu este o butadă ci o realitate, fiind vizitată de un public divers, chiar și din afara instituției, meritul fiind al conducerii Academiei Navale, al domnului comandant (rector), contraamiral de flotilă prof.univ.dr.**Gheorghe Marin**, care i-au creat un astfel de statut. Ziua de 24 octombrie ne-a oferit bucuria vizitei doamnei **Emilia Ionescu-Oituz**, nora celui care a fost contraamiralul **Valeriu Ionescu-Oituz**, despre care s-a scris într-un număr anterior al revistei. Familiile donează, în amintirea celor care au fost cândva marinari, spre folosul și mândria celor de astăzi, care se formează pentru a deveni marinari.

NAVA-ȘCOALĂ MIRCEA LA 35 DE ANI DE LA PRIMA MODERNIZARE

Mariana PĂVĂLOIU

Născut sub zodia lui Marte, bricul cu artimon MIRCEA, aflat în slujba elevilor și studenților marinari conștanțeni, urmează de mai bine de șase decenii un destin strâns legat de cel al Școlilor Marinei. Primul voiaj (iulie-septembrie 1939) s-a încheiat brusc, pentru că în anii premergători intrării României în război să întreprindă marșuri scurte pe fluviu ori pe mare – între porturi –, iar în septembrie 1944 să intre în „colivia” captivității sovietice. Revine în țară și în mai 1946 intră în reparații, iar peste doi ani reia marșurile de instrucție în Marea Neagră. La finele deceniului șase ancorează în portul militar Mangalia, rămânând în așteptarea fondurilor necesare modernizării sale.

În vara anului 1965 specialiștii „îl consultă” și dau verdictul: „corpul rezistent”, reparații în șantierul german „Blohm und Voss”.

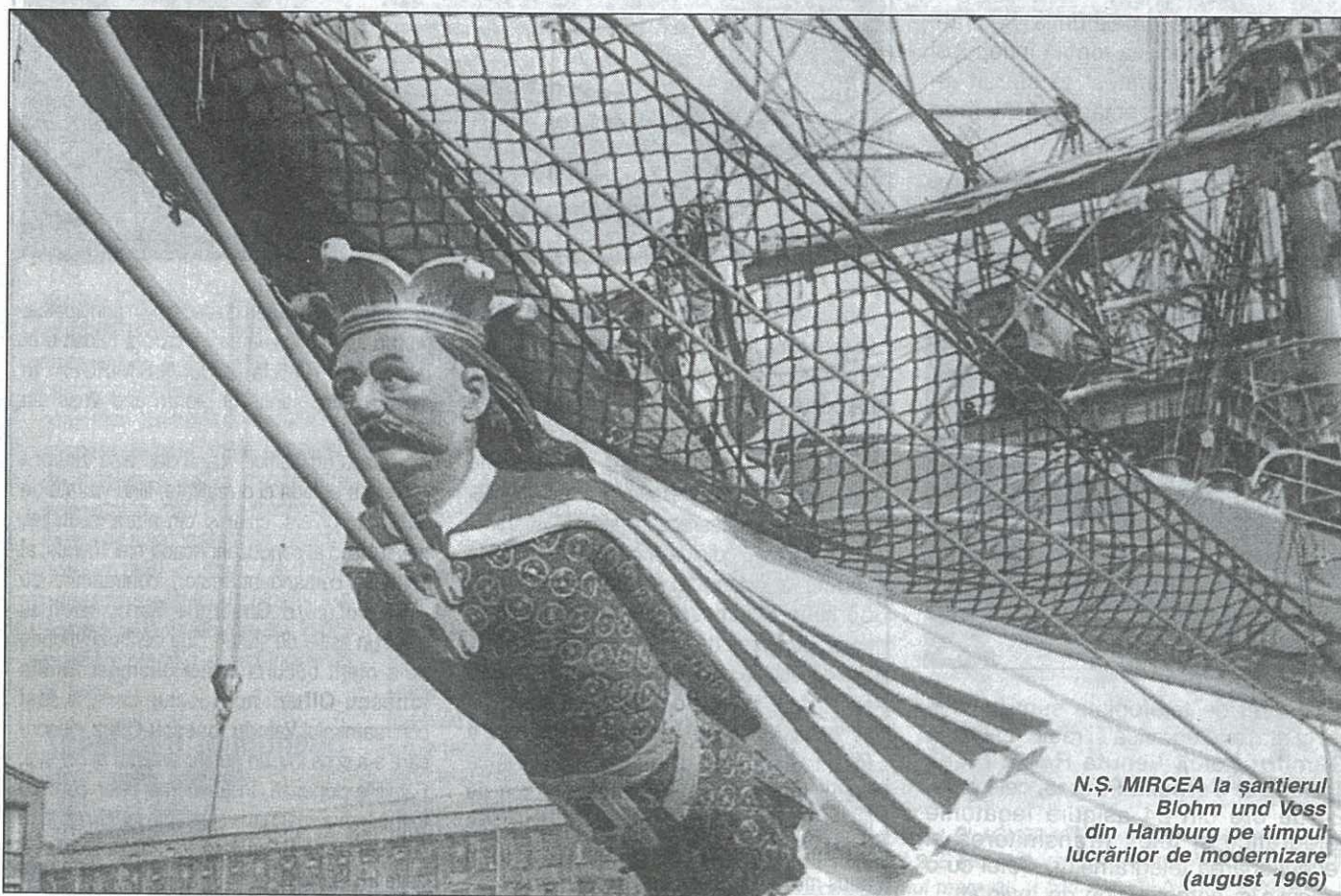
În ziua de 12 octombrie 1965, MIRCEA pornește către Hamburg, însoțit de remorcherile VITEAZUL și VOINICUL. În albumul pus cu amabilitate la dispoziție de domnul comandor (r) **Alexandru Hârjan** – căruia îi mulțumesc și pe această cale – este prezentată o suită de imagini comentate din epopeea ce s-a dovedit a fi marșul până în Marea Nordului, pe timp de toamnă. Stă la cheu 13 zile (9-22 noiembrie) în portul Lisabona, luptă cu stihiiile timp de câteva zile în golful Biscaia, apoi convoiul românesc rămâne timp de aproape un an în portul Brest (28 ianuarie 1965 - 6 ianuarie 1966) în așteptarea timpului favorabil.

Remorcherul VOINICUL, cu MIRCEA la remorcă, în drum spre Hamburg (octombrie 1965)

La bordul navei MIRCEA, pe Elba, în timpul probelor de recepție (20 septembrie 1966); în centru comandorul (r) Alexandru Hârjan

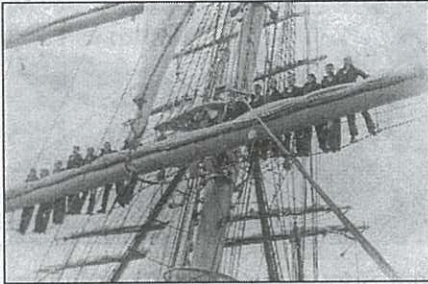
N.Ș. MIRCEA la șantierul Blohm und Voss din Hamburg pe timpul lucrărilor de modernizare (august 1966)

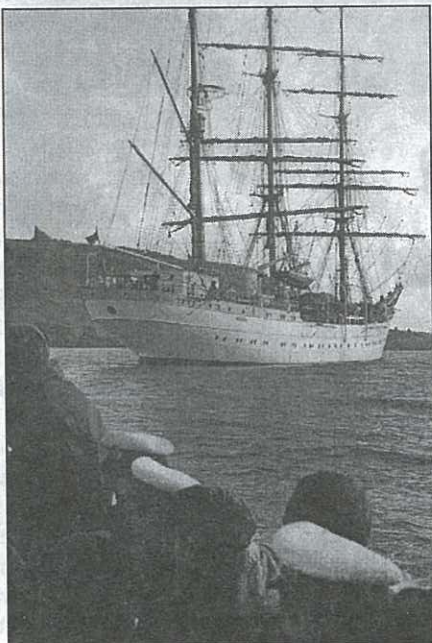
RESPIRAȚIA SPIRITUALĂ A MĂRII

La 19 ianuarie 1966 MIRCEA urcă pe un doc în șantierul hamburghez, iar cele două remorchere, încheindu-și misiunea, pornesc către țară la data de 28 ianuarie, unde ajung după 27 de zile de marș.

MIRCEA este supus unui minuțios proces de întinerire. La sfârșitul verii

este supus primelor probe pe Elba, pentru ca în septembrie să primească pe calea aerului echipajul din țară – 90 de marinari. În ziua de 10 octombrie pornește către portul-mamă, Constanța. Până la Gibraltar, la bordul navei este prezent specialistul șantierului cu tachelajul, **Erhard Theodor**. După 27 de zile, în care se navigă și cu velele, MIRCEA ajunge acasă, la Constanța, unde este întâmpinat cu dragoste de un numeros public. Aflat la a doua tinerețe, mândrul bric MIRCEA va purta pe mări, oceane și fluvii, studenții și elevii Școlilor Marinei vreme de aproape trei decenii (până în octombrie 1994). După o absență lungă și tristă, MIRCEA este așteptat, cu speranță, să revină până la sfârșitul primului an al mileniului trei.

semnal

FRONTIERA (9/2001). Ne-a reținut atenția faptul că din cele 521 de nave ale Ministerului de Interne, 217 au o vechime în exploatare mai mare de 20 de ani, iar la navele maritime moderne de supraveghere și la salupele de control și supraveghere portuară **deficitul este de 100%**, ceea ce duce la imposibilitatea executării în condiții optime a activității Poliției de Frontieră în bazinele și radele portuare, marea teritorială, zona contiguă și zona economică exclusivă. La categoria tehnică de marină operativă pe apele interioare, respectiv bărcile cu motor atașabil, există un **deficit de 54%**. Mai semnalăm: ● Traficul cu femei riscă să ia amploare ● Braconieri în apele României (ucrainieni de data aceasta) ● Navă în derivă salvată de la dezastru.

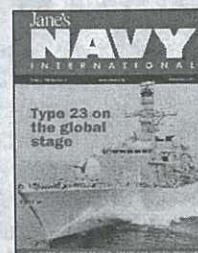
MARINA (Buletin de informare, documentare și studii de filatelie tematică), nr. 48, 2001. Din sumar: ● 25 de ani de la marșul de instrucție în Oceanul Atlantic al navei-școală „Mircea” și de la participarea acesteia la serbările bicentenarului independenței SUA (1976-2001) ● 95 de ani de la inaugurarea stațiunii Mamaia ● Nume de eroi marinari înscrise pe bordajul navelor militare românești ● Un precursor al istoriografiei românești de marină: comandorul Constantin Ciuchi ● Nave de pasageri în vizită în portul Constanța ● File de istorie navală – Cimitirul „viu” de la Sulina.

NOTIZIARIO DELLA MARINA (mai-iunie 2001). Am remarcat în ultimele două numere, pe prima pagină, o nouă rubrică (înaintea editorialului), intitulată „Vocea șefului Statului Major al Marinei Militare”, susținută chiar de acesta, amiralul Marcello de Donno și în care tratează subiectele de actualitate din marina italiană. Cu alte cuvinte, o legătură directă, constantă, cu toți marinarii militari italieni, a unui comandant preocupat de ideea de comunicare eficientă, de imagine. Am mai reținut și viitoarea distribuție gratuită a revistei la domiciliu pentru întreg personalul activ din marina italiană. Și aceasta ține tot de o comunicare reală și de eficientizarea demersului publicistic. Din sumar: ● Noul militar profesionist: sacrificii mari pentru satisfacții mari ● Noua lege asupra dreptului de transfer (dispoziții în materie de personal pentru Forțele Armate și Forțele de Poliție) ● Să ne amintim de bătălia de la Capul Matapan.

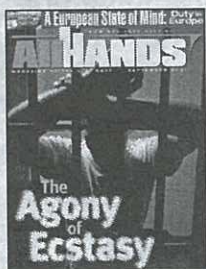

JANE'S DEFENCE WEEKLY (10 octombrie 2001). Din sumar: ● Taiwanul intenționează să cumpere patru distrugătoare purtătoare de rachete americane din clasa Kidd ● Australia urmează să achiziționeze noi nave de debarcare ● O Gardă de Coastă eficientă pentru Australia ● Soldatul digital la comandă.

(mai puțin prin text, care are un rol secundar) viața marinarii din U.S.Navy. Rubrica foto „Ochiul Flotei” (realizată chiar de către cititori, care trimit cele mai sugestive fotografii) este reprezentativă în acest sens. Din sumar: ● Serviciul marinarii americani în Europa ● **Agonia Ecstasy-ului** – stoparea consumului de droguri în U.S.Navy (dosar).

ALL HANDS (septembrie 2001). Aceași „revistă-album”, cu imagini extraordinare, fotografii de mare impact, care transmit mesaje directe, reușind să redea într-un mod credibil

JANE'S NAVY INTERNATIONAL (noiembrie 2001). Din sumar: ● Rusia „a pus ochii” pe un crucișător ucrainean ● Trimaranul Triton a început probele de mare ● Noi nave de patrulare purtătoare de rachete pentru forța maritimă de autoapărare japoneză ● Fregatele britanice din clasa Type 23 își asumă misiuni globale (dosar) ● Marina Germaniei are soluții pentru navele de suprafață (dosar) ● Fostele submarine britanice din clasa Upholder „ies din imersiune” în Canada. (Bogdan Dinu)

ICOANA DE PE NAVĂ

Mariana PĂVĂLOIU

Escala grupării BLACKSEAFOR în portul Constanța în perioada 2-4 octombrie ne-a oferit prilejul revederii cu echipajul corvetei CAM. HORIA MACELLARIU. Acest moment a primit o semnificație deosebită.

Împreună cu domnul comandor **Dorin Dănilă**, șeful Secției doctrină (regulamente) din Statul Major al Forțelor Navale, am fost mandatarii fiicei amiralului Macellariu, doamna Thais-Alexandra Bălăceanu, pentru a înmâna icoana „Maica Domnului, patroana marinarilor, binecuvântând” comandantului navei.

Icoana, sculptată în lemn de piper, se păstrează de mai bine de două veacuri într-o casetă. Ea a fost primită de amiral în anii '30 de la fratele său, Alexandru, pe atunci primar al Galațiului. L-a însoțit la bordul distrugătorului „Regina Maria” în anul 1938, în Malta, în Turcia, la funerariile președintelui Kemal Atatürk, în anii celui de-al doilea război mondial, când a condus operațiunile Forței Navale Maritime

în Marea Neagră. Și tot ea „l-a așteptat” pe când era fugar și apoi în detenție (1946-1964), stărnindu-i aduceri aminte în ultimul sfert de secol de viață.

„Maica Domnului binecuvântându-l pe Sf. Nicolae” este o scenă rar întâlnită în iconografia ortodoxă, ea este legată de primul sinod ecumenic la care s-a discutat și poziția Maicii Domnului în rândul sfinților. Cel care i-a numit locul cuvenit a fost Sf. Nicolae, prigonit de Arie, chiar trimis la închisoare. La eliberare, Sf. Maria l-a binecuvântat. Icoana dăruită de doamna Thais-Alexandra Macellariu-Bălăceanu are o dublă semnificație. Prima este dată de prezența Sf. Maria, protectoarea celor aflați pe apă, iar cea de-a doua de Sf. Nicolae, cel care-i însoțește pe navigatori la bordul navelor.

Actul sacru se petrece pe puntea unei corăbii. Lemnul de piper, în culoare natur, este montat pe un fundal ultramarin, ce simbolizează unitatea dintre cer și apă.

Mic Sinaxar

ÎNCEPUTUL POSTULUI CRĂCIUNULUI

13 noiembrie – 25 decembrie

Sfântul Ioan Gură de Aur spune despre post: „Postul potolește zburdăciunea trupului, înfrânează poftele cele nesăturate, curățește și înaripează sufletul, îl înalță și îl ușurează”. Mântuitorul Iisus Hristos postește patruzeci de zile și patruzeci de nopți în pustie, înainte de a începe propovăduirea Evangheliei (Luca 4,2 și Matei 4,2)

Postul Crăciunului este postul dinaintea Nașterii Mântuitorului. Ține 40 de zile (15 noiembrie-25 decembrie). E așezat pentru a ne pregăti spre cuviincioasa întâmpinare a Nașterii Domnului și închipuie noaptea în care trăia omenirea dinaintea de Iisus Hristos, când Patriarhii și Dreptii Legii vechi așteptau venirea Lui, cu post și rugăciune. Are semnificația de postul de 40 de zile al lui Moise în pustie, înainte de primirea Tabelor Legii – Cele 10 porunci (Ieș. 34,28; Deut. 9,9)

Pe 24 decembrie (**Ajunul Crăciunului**) – se ajunează, adică nu se mănâncă nimic până la ivirea luceafărului de seară, apoi mănâncăm uscat: semințe, poame, turtă sau covrigi.

În această seară slujitorii Bisericii umblă cu icoana Nașterii Domnului, cântând troparul Crăciunului și aducând astfel, în casele

creștinilor, vestea cea bună a marii sărbători din ziua următoare.

În ziua Crăciunului, în orice zi ar cădea, se mănâncă de dulce.

Anul acesta **Lăsatul secului** pentru **Postul Crăciunului** (**Ajunarea**) începe de pe data de 13 noiembrie deoarece 14 noiembrie cade într-o zi de miercuri, care este zi de post.

Fie ca bunul Dumnezeu să ne ajute să culegem virtuțile care se dobândesc în timpul Postului ce se apropie. Amin.

(Ipodiakon MM1 Soare Bonea, student Teologie Pastorală)

UN POET ȘI UN ARTIST PLASTIC, O SINGURĂ MARE IUBIRE – MAREA

Floare BRÂNZĂ

În ziua de 5 octombrie a.c., Muzeul Marinei Române a organizat, în colaborare cu Alianța Franceză, un medalion literar dedicat împlinirii a 100 de ani de la nașterea sciitorului Grigore Sălceanu (1901-1980), intitulat „Nopți pontice”, urmat de vernisarea expoziției de grafică „Marea, marea...” a profesorului Lucian Badea, dedicată „memoriei profesorului meu, poetul Grigore Sălceanu”, cum însuși susține autorul.

Prezent la acest eveniment, un numeros public – elevi (din instituțiile de învățământ civil și militar), profesori, oameni de artă, reprezentanți ai unor ligi și organizații locale, mass-media – au asistat la evocarea personalității și operei cunoscutului poet al mării și al Dobrogei. Un amplu comentariu de critică literară, făcut de scriitoarea **Cristina Tamaș**, asupra operei poetului și dramaturgului Grigore Sălceanu - cel care a rămas în literatura română prin poemul „Bairamdede”, frumoasele „Nopți pontice” sau volumele „Ovidius” și „Întăia sărutare – Furtuna” - a fost urmat de un minirecital de poezie al actriței **Gabriela Belu**, de la Teatrul „OVIDIUS”, care a încântat asistența rostind cu sensibilitate versuri ale poetului închinete mării, cea atât de iubită... Un moment deosebit l-a constituit redarea pe bandă a vocii

poetului și rostirea unei poezii în limba turcă de către profesorul și scriitorul **Altay Kerim**, care a tradus o bună parte din opera celui omagiat.

Întreaga asistență a avut prilejul de a admira numeroasele lucrări, aflate pe simeze, ale artistului plastic **Lucian Badea** având un singur subiect : eterna mare surprinsă în diversele ei ipostaze - calmă sau zbuciumată, luminată de un soare blând sau întunecată de nori și furtună, de la verdele-smarald și albastrul-topaz până la griul-cenușiu. „*Noi suntem trecători – spunea criticul de artă **Simona Rusu** în prezentarea expoziției – dar marea este veșnică. Cu talent, sensibilitate și dragoste mulți dintre noi îi întărim veșnicia. Un astfel de om este și profesorul Lucian Badea căruia îi suntem recunoscători că ne oferă ochilor și sufletului frumusețea valului, imensitatea mării și libertatea din zborul pescărușului, tăria lui de a înfrunta furtuni*”.

Această expoziție se adaugă altora – de grup sau personale – în care artistul a fost prezent cu lucrări de pictură, grafică și sculptură la Sala „DALLEs” din București, Galerile de artă și Galerile „AMFORA” din Constanța, Casa de cultură a sindicatelor și foaierul cinematografului „PATRIA” din Tulcea, numeroase săli de expoziții.

În cinstea Zilei Armatei Române, Cercul Militar Constanța a găzduit două expoziții de pictură, ambele având ca autori – artiști amatori – **copiii**. „*Icoana din sufletul copilului*” s-a numit expoziția Cercului de iconografie de la Palatul Copiilor, aflat sub îndrumarea profesoarei **Ioana Iacob**, și „*Culori marine*”, care cuprinde tablouri semnate de copiii Cercului de arte plastice a Cercului Militar, condus de pictorul marinist **Valentin Donici**. (A.G.)

NICIODATĂ TOAMNA NU FU MAI FRUMOASĂ...

Ananie GAGNIUC

Niciodată toamna nu fu mai frumoasă... ca atunci când armata era gata să apere scump pământ românesc, bine dotată cu echipament și tehnică, ceva mîncărică, un pic de căldurică, cu mîndrie și fală defilînd prin capitală sau oriunde prin țară, când ofițerul era ofițer, disciplina, disciplină, soldatul nu mișca în front, se făcea școală, nu glumă, se dădeau apartamente, prime, al 13-lea salariu, avansările se făceau pe criterii bine stabilite, uneori la excepțional...

Acum, lucrurile stau mult mai bine, echipamentul și tehnica fiind tot cele dinainte, dar e democrație, pot fi scăzute, refolosite, înstrăinate... Echipamentul militarilor este singurul care nu ne permite să-i depășim pe americani, să nu ni-l vadă rupt în spate, tehnica e mult redusă, la tăcere sau din evidență, aceasta fiind o politică înțeleaptă de a arăta lumii că suntem un popor pașnic; ținem și noi, acolo, un tanc-două, niște blindate, că mai sunt inundații, mai vine generalul iarnă cu înzăpeziri sau mai putem ajuta în agricultură, scoțând MIG-urile pe câmpuri... Cât despre mîncare,

nu se mai dau interminabilele fasole, varză, cartofi deshidratați, militarii sunt altfel tratați, la instrucție fug de mîncă pămîntul, de la gradați mai mîncă... bătaie, câte unul, mai mare în grad și indisciplinat, mîncă... ce nu trebuie, dar, în general, mai toți sunt sătui. De căldură ce să mai vorbim? N-ați văzut ce caniculă a fost astă-vară?

Cât despre ofițer rămâne aceeași sintagmă: ofițerul ca ofițer, că acum, cu restructurarea... Până și ofițerii stării civile au fost reduși. Cine mai caută cadru militar pentru căsătorie?

Atunci se făcea școală, nu glumă, acum școala parcă a devenit o glumă... Cât despre apartamente, ele se dau în număr mult mai mare. Ce, l-a făcut pe militarul nostru 300-400 de milioane, acolo?

Cu primele, stăm și mai bine, sunt mai multe. S-au făcut primele... restructurări, primele... disponibilizări, primele... reduceri ale stagiului militar etc.

Numai al 13-lea salariu nu se mai dă. Este considerat număr cu ghinion!

Niciodată toamna nu fu mai frumoasă... ca pe vremuri!

STATISTICĂ

O STATISTICĂ A NAVELOR MILITARE STRĂINE CARE AU VIZITAT PORTUL CONSTANȚA

În perioada 1920-01.09.2001 portul Constanța a fost vizitat de 356 de nave militare străine (nave de luptă și nave-școală) din 23 de țări, după cum urmează: Africa de Sud (2), Belgia (2), Brazilia (1), Bulgaria (10), Coreea de Sud (3), Egipt (7), Franța (26), Georgia (1), Germania (17), Grecia (20), Italia (22), Iugoslavia (2), Marea Britanie (22), Olanda (12), Peru (1), Polonia (4), Rusia (20), Spania (6), SUA (119 din care 45 în perioada 1920-1926 și 74 în perioada 1975-2001), Siria (3), Turcia (44), Ucraina (11), Uruguay (1).

În această statistică nu au fost luate în calcul navele de luptă care au participat la aplicațiile din Marea Neagră în cadrul Tratatului de la Varșovia. Unele nave au vizitat portul Constanța de două, trei sau chiar patru ori. (comandor (r) **Francisc Hosciuc**)

INFO/BLITZ

ZIUA ARMATEI ROMÂNE. Cu prilejul Zilei Armatei Române, în ziua de 24 octombrie a.c., Organizația județeană Constanța „Cam Horia Macellariu” a Uniunii Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere a organizat, sub deviza „Cinstire Armatei Române, ai cărei ostași s-au acoperit de glorie luptând și jertfindu-se pentru apărarea țării”, simpozionul cu tema „ARMATA ROMÂNĂ - TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR”. La manifestarea organizată la Cercul Militar au participat reprezentanți ai Statului Major al Forțelor Navale, Corpului 9 Operațional Dobrogea, Prefecturii Constanței, numeroși ofițeri activi, în rezervă și retragere, veterani de război, invitați din instituțiile de învățământ și cultură, mass-media locală. În final, formația „Tinerețe fără bătrânețe” a susținut un spectacol de muzică și poezie. (F. B.)

Cu ocazia Zilei Armatei Române, în data de 25 octombrie a.c., au avut loc slujbe religioase și s-au depus coroane de flori la Monumentul Eroilor din primul și al doilea război mondial din Cimitirul Central și la Troița din fața Casei de Cultură. La aceste ceremonii de cinstire a eroilor noștri, la care au participat ofițeri activi, în rezervă și retragere, veterani de război, au fost prezenți șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral **dr. Traian Atanasie**, prim-loțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral **Ion Voichițu** și loțiitorul comandantului Flotei Maritime, contraamiral de flotilă **Constantin Nasuia**. (M.C.)

SIMPOZION. În perioada 10 – 12 octombrie 2001, Muzeul Marinei Române împreună cu Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară, prin "Revista de Istorie Militară", cu sprijinul Fundației "HANNES SEIDEL" a organizat, la Hotelul Militar Constanța, a XII-a ediție a sesiunii științifice de comunicări "Spațiul dunărean și al Mării Negre, de la istorie la integrarea europeană". Manifestarea s-a desfășurat pe două secțiuni: "Dunărea și Marea în istoria poporului român" și "Geopolitica sud-estului european la început de mileniu". Problematika actualei ediții a captat interesul unei numeroase asistențe în fața căreia au prezentat comunicări peste 40 de istorici, cercetători, muzeografi, arhiviști, cadre didactice universitare, analiști politici și militari din București, Craiova, Pitești, Brăila și Constanța. În deschiderea lucrărilor sesiunii, participanții au fost salutați de contraamiralul Ion Vochițu, prim-locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale și de locotenent-comandorul Marian Moșneagu, directorul Muzeului Marinei Române. Comunicările și dezbaterile pe marginea lor au conturat puncte noi de vedere în istoriografia noastră referitoare la diferite aspecte privind momentele controversate ale istoriei Marinei Române, dar și argumentarea solidă a importanței geopolitice a spațiului dunărean și al Mării Negre în contextul noilor orientări ale României privind integrarea euroatlantică. Reușita manifestării s-a datorat în egală măsură și sprijinului acordat de Compania Națională Administrația Porturilor Maritime Constanța, care a facilitat vizitarea sediului A.P.M.C. și a acvatoriului portului Constanța cu nava hidrografică "Anghel Saligny". (M. M.)

MUZEUL MARINEI ROMÂNE. Cu prilejul Zilei Internaționale a Mării Negre, Muzeul Marinei Române a găzduit miercuri, 31 octombrie a.c., simpozionul cu tema "Probleme actuale și de perspectivă ale ecologiei Mării Negre", organizat în colaborare cu Liga Navală Română, filiala Constanța și Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Marină "Grigore Antipa". Manifestarea a fost prefăcută de vernisajul expoziției de pictură "O mare curată pentru mileniul III", organizată de Asociația de Tineret "Copiii Mării" în cadrul unui program de educație non-formală, care urmărește formarea și consolidarea atitudinii responsabile a tinerilor față de mediul marin și costier. (M. M.)

„GLORIE ȘI JERTFĂ”. 25 octombrie - Ziua Armatei Române a fost marcată în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” prin numeroase activități: expoziția de carte „Armata Română – Glorie și jertfă”, vizite ale studenților în muzeele constănțene și un simpozion dedicat evenimentului, susținut de specialiști din instituție și un reușit concurs de fanfară. (M.P.)

JURĂMÂNT. Sub un soare blând de toamnă, în ziua de 13 octombrie a.c., studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” au depus jurământul de credință pentru țară și neam. Au rostit cuvinte de salut rectorul instituției, contraamiral de flotilă prof.univ.dr. **Gheorghe Marin**, șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. **Traian Atanasie**, protopopul Constanței, Sfinția sa **Grigore Prodan**. Au participat părinți, rude, prieteni ai „bobocilor” precum și colegi din anii mai mari. (M. P.)

CURS JOINT. În perioada 8-12 octombrie a.c. Statul Major al Forțelor Navale a găzduit a doua serie a cursurilor de pregătire întrunită a ofițerilor cu funcții de conducere din Statul Major General, Statul Major al Forțelor Terestre, Statul Major al Forțelor Aeriene și Statul Major al Forțelor Navale. (C.V.)

RADIO LA ACADEMIA NAVALĂ. Din data de 15 octombrie a.c. stația radio de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și-a reînceput activitatea, adresându-se direct studenților militari și civili din instituție. Cele patru voci sunt ale colegilor lor **Marius Stroia**, **Andrei Scripcă** (anul I la Facultatea de Marină Militară), **Alexandru Murăreț** și **Mircea Sidorencu** (Facultatea de Marină Civilă). În alocuțiunea adresată cu acest prilej studenților de către șeful Statului Major al Forțelor Navale, viceamiral dr. **Traian Atanasie**, printre altele s-a spus: „Dragostea de marină, responsabilitatea în tot ceea ce faceți și o gândire elastică legată de ceea ce va fi mâine, constituie îndemnul meu în această zi de început a devenirii voastre.” (M.P.)

